

CUVÂNTUL VORBIT ESTE SĂMÂNȚA ORIGINALĂ 1

(The Spoken Word is the Original Seed)

W.M. Branham
Jeffersonville, Indiana SUA
18.03.1962-dimineța

Buna dimineța, prieteni. Sunt bucuros să fiu aici. În dimineța aceasta începem ceva mai devreme. Îmi pare rău să văd că nu sunt destule locuri pe scaune pentru cei prezenți. Știu că vă este greu să stați în picioare. Am spus că în dimineța aceasta am nevoie de mult timp. Ar fi frumos dacă cei care stau acum jos, s-ar ridica în timpul adunării pentru ca cei ce stau în picioare să se poată odihni și ei. Nu este nici o problemă dacă doriți să vă mișcați puțin și să mergeți afară, pentru că o să fie un serviciu divin lung. În felul acesta puteți face schimb de locuri. Noi știm că această capelă va fi mărită, pentru a crea mai multe locuri pe scaune. Această clădire oferă acum între 250 și 300 locuri pe scaune. Aici sunt peste 100 de persoane care stau în picioare. Când veneam înapoi, am văzut oameni venind și plecând. Nu găseau locuri de parcare. Dacă vin până la intrare și văd că totul este aglomerat, că oamenii stau de-a lungul peretelui sălii, că până și platforma este ocupată, atunci bineînțeles că pleacă. Dar noi dorim ca toți să audă mesajul Domnului care este adus.

Doresc să fac de cunoscut că voi încerca să termin până la ora 12:00. După aceea, vor putea toți să ia masa. Între timp păstorul, fratele Neville, va ține un serviciu de botez. Luați masa și veniți după aceea înapoi. O să încerc să fiu punctual după-amiază, pentru ca la ora 2:00 să pot continua.

Săptămâna aceasta m-am rugat mult. Nu aș ajunge să spun oamenilor tot ce aș vrea, dacă nu aș scurta totul la un sfert sau o treime. Vă mulțumim pentru lucrarea voastră deosebită, pentru că ați venit la aceste adunări și pentru ceea ce ați făcut pentru noi, pentru ajutorul vostru și pentru rugăciunile voastre.

În urmă cu câteva minute am avut privilegiul să vorbesc cu un om în vârstă și cu soția lui. Noi toți îi cunoaștem pe fratele și pe sora Kidd, care și-au arătat credințioșia în toți acești ani. În urmă cu câteva minute au trecut pe la noi. I-am rugat să vină, pentru că am vrut să vorbesc puțin cu ei. Ce privilegiu să pot vorbi cu acești oameni în vârstă, care au predicat Evanghelia când eu eram un prunc! Cu cât ne apropiem de

sfârșitul drumului, vechea și slăvita Evanghelie ne devine tot mai scumpă.

Aici se află batiste pentru rugăciune, peste care vreau imediat să mă rog. Acum vrem să ne aplecam capetele pentru rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, Tu ai spus în Cuvântul Tău: „*Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii*” (Ioan 12:32). Acesta este scopul vieții noastre: să-L slăvim pe Isus Hristos în fața unei generații care moare, pentru că El este încă Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. Sunt așa de bucuros să știu că trăiesc între oameni care împreună cu alte mii de oameni, L-au primit pe El ca Mântuitorul lor.

Noi știm că după ce viața aceasta se sfârșește, de partea cealaltă ne așteaptă o viață minunată. Atunci, toată truda și toate momentele întunecate cu care și în care trebuie să traversăm acest câmp de încercări, vor dispărea. Acum ne pregătim să mergem sus și așteptăm doar numărătoarea inversă. În curând va veni clipa când timpul lui Dumnezeu își va găsi împlinirea. Brațul cel puternic care a ținut acest eveniment atâta vreme, îi va da drumul și biserica Sa va fi înălțată în țara în care nu există nici o boală, nici o grijă, nici bătrânețe sau moarte. De aceea suntem noi adunați astăzi aici, Doamne, ca să putem exprima sentimentul nostru în legătură cu aceste lucruri.

Suntem atât de bucuroși să știm că oamenii nu sunt chemați degeaba, ci este dovedită ca cea mai mare realitate pe care a cunoscut-o vreodată lumea și anume că Fiul lui Dumnezeu, care a dat făgăduințele, nu este mort, ci trăiește pentru vecie printre noi. Doamne, suntem în dimineața aceasta atât de bucuroși. Pe deasupra, lumea ne aparține și noi am putea rămâne sute de ani tineri, ca să ne putem bucura de ea, dar ar fi doar un timp scurt în comparație cu ceea ce îi așteaptă pe cei care Îl iubesc. De aceea încercăm să-i îndrumăm pe frații și pe surorile noastre spre clipa minunată care se apropie. Inimile noastre ard, Doamne, pentru că recunoaștem că timpul se apropie. Dorim să ne pregătim.

Mulți sunt luați din mijlocul nostru. Tocmai am înmormântat pe cineva. Sora noastră Bell a plecat pe neașteptate acasă, așa cum și-a dorit-o. S-a întâmplat atât de repede, încât nu am mai apucat să o vizităm și să ne rugăm pentru ea. Dar totuși ea și-a dorit să se întâmple așa. Ce bine este să vedem că Tu dăruiești tot ceea ce dorește inima noastră. Tu nu lași nimic neîmplinit; așa ai făgăduit Tu.

Te rugăm ca Tu să duci inimile care nu Te înțeleg la stadiul de a Te înțelege pe Tine. Călăuzește pe păcătoși la pocăință, condu bolnavii la recunoașterea vindecării lor înfăptuite de către Domnul. O, Dumnezeule, binecuvântează sfinții Tăi și leagă inimile lor împreună. Fă Tu posibil ca prin aceste benzi, care ajung în orașele și în adunările din țările de pe tot Pământul, frații slujitori care poate au înțeles ceva greșit, să ajungă acum la cunoaștința adevărului, pentru ca poporul Tău să poată fi pregătit.

Doamne, Tu m-ai ales din pântecul mamei mele, m-ai hrănit în toate zilele vieții mele și m-ai condus prin harul Tău până în ceasul acesta; eu simt că este voia Ta ca să explic oamenilor de ce am procedat așa și am făcut ceea ce am făcut. Fă-o să fie în așa fel, Doamne, încât oamenii să înțeleagă mai bine ciudățenia slujitorului Tău.

Dăruiește aceste lucruri, Tată, chiar și versetele, textul și cuvintele, pe care eu le-am notat săptămâna trecută, în timp ce mă rugam și cercetam Scriptura. Fie ca peste tot unde sunt auzite, aceste cuvinte să cadă pe un pământ bun, care să le păstreze și să le hrănească. Și atunci, toată lauda va fi a Ta. Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus. Amin.

Pentru cei de afară, din mașini, care nu mai pot intra în sală, conectez eu acum un aparat. Atunci puteți să ascultați Mesajul la radio în mașină.[fr. Branham explică amănunțele...]

Acum mă adresez prietenilor mei și oriunde ajung aceste benzi. Cred că le sunt dator oamenilor cu o lămurire în legătură cu multe lucruri pe care le-am spus sau le-am făcut. De multe ori au venit oameni la mine și au spus: „Pastorul nostru întreabă de ce faci asta, frate Branham? De ce ai spus asta? Ce te face pe tine să procedezi astfel?“. Tot ce am făcut, am făcut din toată inima și cu cea mai bună intenție de care am fost eu în stare. Tot ce am spus, a fost spus din inimă. Am făcut totul pentru un scop. Cu ajutorul lui Dumnezeu o să încerc în dimineața aceasta să explic conform Bibliei, scopul și de ce am acționat astfel.

Probabil că se găsesc printre ascultători și mulți predicatori; și mulți o să audă aceste lucruri. Aș dori să avem destul timp pentru a putea expune toate gândurile și versetele biblice corespunzătoare. Voi, frații mei – vorbesc acum atât celor prezenți, cât și celor care vor asculta benzile, chiar dacă voi nu sunteți de acord cu poziția mea față de ceea ce eu consider că este corect. Voi aveți dreptul să nu fiți de acord cu mine dacă voi vedeți lucrurile altfel. Dar sper ca în dimineața aceasta să vă pot arăta cu ajutorul lui Dumnezeu motivul pentru care am luat eu această poziție.

Deseori am criticat adunări, denominații, din pricina îmbrăcămintei femeilor și comportamentului bărbaților. Eu cred că am dovedit-o amănunțit cu Scriptura. Dumnezeu îmi cunoaște inima, și anume că nu am nimic împotriva nimănui. Chiar dacă părerea lor este cu totul alta decât a mea, cum este estul departe de vest, eu totuși i-am iubit. Atâta vreme cât am Duhul lui Dumnezeu în mine, o să iubesc adunarea Lui - poporul Lui - orice ar face și oricum m-ar trata ei. Asta nu mă influențează, eu tot îi iubesc.

Mă gândesc acum la un om numit Moise. Oamenii l-au necăjit în continuu, neîncetat l-au ținut în mișcare. Totul era o cârteala neîncetată; totul era criticat. Dar atunci când Domnul a hotărât și i-a spus: „Desparte-te de ei! Voi face din tine un neam mare!“, atunci Moise s-a aruncat în calea mâniei lui Dumnezeu și a spus: „Șterge numele meu, dar cruță poporul“. Chiar dacă i-a numit „răzvrătiți” - s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui - el totuși i-a iubit atât de mult încât a spus: „Ia-mă pe mine, dar cruță-i pe ei“. Acesta a fost Hristos în Moise.

Când un om – indiferent cât de mult nu este cineva de acord cu el – nu simte așa, atunci cred că Hristos nu a venit încă la dreptul Său în el. Trebuie să fie din inimă; nu doar cu buzele, ci din inimă. Atunci când el nu simte asta față de ceilalți, ceva lipsește.

Ceva m-a uimit odată. Amintesc asta acum nu doar pentru a vă înveseli. În Chicago, a avut loc o adunare. Acolo se afla un om de culoare care tot timpul zicea: „Vreau să vorbesc cu doctor Branham“. El avea o pălărie mare și cruci mari la gât, era îmbrăcat cu o haină lungă, care arăta ciudat, pentru că inele și perle ciudate se aflau pe ea. I-am spus fratelui Baxter care mă conducea: „Adu-l în camera mea. O să vorbesc cu el“. Când a venit, s-a așezat și m-a întrebat: „Să vă numesc „Părinte“, „Reverend“ sau „Bătrân al bisericii“? Sau cum vrei să mă adresez?“.

I-am răspuns: „Dacă mă iubești, spune-mi ‚frate’ “. El a respectat asta și a făcut-o. El mi-a împărtășit titlul lui, pentru care aș fi avut nevoie de mai multe rânduri pentru a-l nota și denumirea bisericii lui. El spunea că ceva nu poate să uite. Voia să spună: „Iată ce mă preocupă, frate Branham“. Atunci mi-a spus ce îl preocupa în biserica lui și mi-a spus: „Mă preocupă o rasă, și aceasta este cea umană“.

Și eu i-am răspuns: „În punctul acesta putem să ne dăm mâna“. Pe mine mă interesează întreaga omenire, de orice concepție și orientare, de

orice culoare a pielii, mă interesează fiecare om; spre acela pentru care a murit Hristos se îndreaptă interesul meu în dimineața aceasta. Am încercat tot timpul să-mi pun acest lucru la inimă.

Acum doresc să citesc din Scriptură.... Nu am intenția să predic, pentru că ceea ce am de spus o să dureze între 4 și 5 ore. După 2 ore o să facem o pauză pentru a lua masa. La ora 14:00 o să fim din nou aici. Veniți înainte de ora 14:00, pentru că vreau să încep la timp. Încercați să fiți deja la ora 13:30 aici. Atunci putem încheia înainte de căderea serii. În seara aceasta trebuie să plec spre Tifton, Georgia. Acolo voi ține mâine o adunare în amfiteatrul facultății. Acolo doar o să predic. Încotro mă duc după aceea, încă nu știu, dar o să merg acolo unde El mă va conduce. Am primit multe invitații; fratele Arganbright și alții de dincolo de Ocean mă roagă să vin. De asemenea și în Vest și spre Canada, în toata lumea sunt invitat. Dacă Dumnezeu îmi ajută să v-o dau așa cum mi-a fost dată mie, cred că la sfârșitul adunării voi mă veți înțelege mai bine. După serviciul divin o să înțelegeți, sper.

Dacă mai sunt întrebări, vă rog să vă aduceți carnetelul de notițe. Voi, cei care aveți magnetofon, puteți să faceți rost de bandă. Luați-o acasă și ascultați-o cu inima deschisă; să aveți o inimă deschisă. Dați-i drumul și spuneți: „Doamne, acum sunt liniștit. O să ascult acum predica“. Dacă ceva vă cuprinde, închideți aparatul și cercetați în Scriptură. Isus spune în Biblie - „Scripturile într-adevăr, depun mărturie despre Mine“. Vrem să cercetăm totul cu Biblia și să vedem dacă într-adevăr corespunde.

Vrem acum să deschidem Sfânta Scriptura. O să încep cu Geneza și în seara aceasta o să termin cu Apocalipsa. Eu cred Cuvântul. Pentru început vreau să citesc un pasaj din Geneza 1. Cine are creion și hârtie poate să-și noteze verstele, pentru că am multe versete biblice pregătite și mă voi referi tot timpul la ele.

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi. Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape". Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de

apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua. Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!" Și așa a fost. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ". Și așa a fost. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei, și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia" (Geneza 1:1-13).

Aș vrea să numesc tema „**Cuvântul vorbit este sămânța originală**“ ca punct de plecare al celor ce vor fi spuse astăzi. Pe temelia aceasta vreau să clădesc predica de astăzi: „Cuvântul vorbit este sămânța originală“. Fiți atenți: „*fiecare sămânță face rod după felul ei*“. Orice ar fi fost, trebuia să aducă roade după felul ei.

Acest Cuvânt al lui Dumnezeu este veșnic. Dumnezeu, care este veșnic, nu poate spune ceva și apoi să se răzgândească pentru a lua o decizie mai bună, pentru că fiecare hotărâre a lui Dumnezeu este desăvârșită. El nu o poate face. Odată ce Cuvântul a fost rostit, nu poate muri niciodată. El trăiește mai departe și nu poate muri niciodată, pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Cuvântul Său poate tot atât de puțin să moară, cum poate El muri. De aceea citim în Ioan, capitolul 1: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu...și Cuvântul s-a făcut trup...*“. Același Cuvânt, care a fost rostit la început pentru un scop veșnic, s-a pogorât și s-a făcut trup și a locuit printre noi – Cuvântul lui Dumnezeu.

În urmă cu câțiva ani am auzit că o femeie a atins cu limba un amestec în care se afla rادیu, care se găsește pe arătătoarele de ceas și pe cadrane. Femeia a murit din cauza asta. (Este posibil ca istorisirea aceasta să nu fie autentică.) După mai mulți ani i s-a analizat craniul. Se spunea că au pus instrumente pe craniu și s-a putut auzi un zgomot, care semnaliza că rادیul se afla încă acolo, deși femeia era moartă de câțiva ani. Rادیul era încă prezent acolo.

Și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac. Mi s-a spus că ar fi posibil ca vocea unui om - ceea ce vorbesc eu acum – să poată fi interceptat în zece mii de ani, dacă ar exista aparatul corespunzător. Este

ca și cum s-ar arunca o piatră mică și rotundă în mijlocul unui iaz. Chiar după ce valurile mici nu mai pot fi percepute cu ochiul liber, ele se continuă până la mal. Chiar și undele sonore ale vocii noastre continuă să existe și fac înconjurul lumii. De aceea, ceea ce rostim cu gura, ne va pronunța sentința. Mărturia noastră se va ridica împotriva noastră. Vocea noastră ne va răsună în urechi în fața judecății lui Dumnezeu, pentru că aparatele Lui mari înregistrează fiecare voce, FIECARE CUVÂNT, care se rostește. Există doar o singură posibilitate de a opri aceasta voce care vorbește greșit: și anume, pocăința. Doar Dumnezeu poate să o oprească. Dacă aceasta nu se întâmplă, gura va vorbi mai departe și la judecată ne va sta în față. De aceea, trebuie ca fiecare din deciziile Lui să fie desăvârșite. Când El spune ceva trebuie să reziste până la Judecată.

Dacă înțelegeți aceasta, atunci veți înțelege de ce am luat eu tot timpul aceasta poziție pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că toate celelalte trebuie să înceteze. Doar Dumnezeu este veșnic și Cuvântul Lui este veșnic. Adânciți-vă în aceasta! O să încerc să o expun cât mai detaliat posibil, ca să puteți înțelege totul. Fac asta și pentru cei care vor să asculte benzile. Voi trebuie să recunoașteți că această Biblie este Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi știm că toți vom fi judecați. Glasul Domnului o să ne vorbească, pentru că orice muritor, mai devreme sau mai târziu va auzi. Predicatorii au responsabilitatea să îl dea mai departe. Deci, dacă glasul Domnului va trebui auzit de fiecare om, atunci fiecare îl va auzi, aici sau la judecată. Dacă glasul Domnului ar fi într-o biserică, atunci ar trebui să ascultați glasul bisericii, așa cum ne spun catolicii. Dar ei înșiși sunt atât de dezbinați și învățăturile lor sunt așa de diferite – există biserica romană, greacă și toate celelalte biserici - astfel încât nu poți să te mai încrezi în nici una din ele, pentru că nu se știe care este biserica adevărată.

Are biserica romană dreptate sau cea greacă sau o altă biserică? Au lutheranii dreptate? Au baptiștii dreptate? Au metodiștii dreptate? Au prezbiterienii dreptate? Care dintre ele este cea corectă, dacă diferența dintre ele este așa de mare? Sunt așa de depărtați unii de ceilalți, ca estul de vest. După părerea mea, glasul Domnului este judecătorul. Glasul Domnului este desăvârșit, de aceea este clar că izvorăște dintr-un izvor desăvârșit. Când oamenii prezintă în denominații lucrurile într-un fel sau altul, atunci nu mai avem nici o posibilitate să ne punem cu siguranță încrederea în ceea ce spun ei.

Sper că este clar. Când cineva spune că ar trebui să aparținem de o biserică, pentru că numai acolo se găsește mântuirea, atunci aceasta este versiunea catolică. Lutheranii vin cu altceva, iar metodiștii au și ei varianta lor; bapțiștii au o altă direcție, pentecostalii la rândul lor au altă versiune. Pare a fi o acumulare de confuzii. Dacă prezinți fraților noștri Cuvântul scris, atunci mulți spun: „Aceste zile au trecut“. Un altul spune: „Asta este doar istorie“. Altul spune: „Este o carte de poezii“. Celălalt este de părerea că: „Biserica are dreptul să facă unele schimbări“. Care este poziția noastră atunci? Unde este un loc în care să ne putem odihni credința?

Dumnezeu este veșnic. Cred și am crezut-o mereu, că dacă noi vom fi judecați de ceva, atunci acest lucru se întâmplă prin Cuvântul lui Dumnezeu, care dă trimiterea. Deci, dacă noi vom fi judecați de Cuvânt, atunci Dumnezeu ar fi nedrept dacă ar permite o asemenea confuzie pe Pământ și dacă ar face slaba gândire omenească așa de nesigură, încât să nu știe ce să facă și unul să adere la o organizație, altul la cealaltă. Bietul om încearcă să găsească locul potrivit, ascultă de o denominație și apoi de alta. Una pare a fi mai bună decât cealaltă. El se întoarce la prima biserică și din nou rămâne acolo. El nu știe pur și simplu ce să facă. Dacă Dumnezeu va judeca lumea prin ceva, atunci acest ceva va fi Cuvântul Lui. Eu asta cred.

Frații mei, dacă eu spun acest lucru, nu mă refer doar la această mică adunare, care se află în dimineața aceasta aici, ci mă refer la toți de pe întreg Pământul, cărora li se vor trimite benzile. Aș dori ca voi să aveți puțină răbdare cu mine și să vă gândiți că trebuie să existe ceva, pe baza căruia va fi pronunțată sentința. Mulți spun că ar fi vorba de traducerea „King James“ sau de o altă traducere. Acum sunt pe cale să editeze o traducere standard.

Eu cred că Dumnezeu cel Atotputernic, Cel care este veșnic, va avea grijă de acest lucru. Dacă doresc să merg acolo în ceruri, unde locuiește El, atunci trebuie ca să-mi dea El ceva după care să mă orientez pentru a ști ce am de făcut – ceva pe care poți să-ți pui mâna și să spui: „Aceasta este!“. Sunteți de acord cu aceasta? El trebuie să se îngrijească de acest lucru, altfel El ar fi nedrept.

Dacă aș spune: „Doamne, eu am fost lutheran“; iar un altul ar spune: „Eu am fost catolic“, atunci cei doi ar fi în contradicție. Ce ar trebui să facă atunci săracul om ? Sau ce ar fi dacă biserica catolică ar

avea dreptate? Atunci toți lutheranii ar fi pierduți. Ce ar fi dacă toți lutheranii ar avea dreptate? Atunci toți catolicii ar fi pierduți.

Vedeți, voi trebuie să posedati ceva în care credința voastră poate să-și găsească locul ei de odihnă. Nu știu care este poziția voastră, dar pentru mine Biblia este Cuvântul fără greșală al lui Dumnezeu. Eu cred că Dumnezeu a vegheat în așa măsură asupra Cuvântului Său, încât chiar și punctuația este cea corespunzătoare.

Fiica mea, Rebeka, mi-a spus: „Taticule, am învățat la școală că ar fi fost dovedit că lumea există de milioane de ani. Nu este asta în contradicție cu Biblia?” “Nu,” i-am răspuns eu, „deloc“. Ea mi-a zis: „Prin diferite cercetări științifice asupra rocilor și a formării stalactitelor și a stalagmitelor, se poate dovedi că ele au luat naștere în decursul a milioane de ani. Dar Dumnezeu spune că El a creat Cerul și Pământul în decursul a 24 de ore. Nu este Biblia prin aceasta combătută?”. Eu am răspuns: „Nu“.

Fiți atenți la ceea ce i-a spus Dumnezeu lui Moise în Biblie: „La început Dumnezeu a creat Cerurile și Pământul“ – punct! Nu știm cât de mult a durat. Abia după aceea a introdus El timpul, prin faptul că a pus sămânța în pământ. Deci, este posibil ca acest “La început“ – să fi fost cu sute de milioane de ani în urmă. Dumnezeu a creat Cerurile și Pământul – punct. Cu asta totul este rezolvat. Acesta a fost primul lucru. El nu face nici o greșală. Marele predicator Pavel i-a scris lui Timotei că el trebuie să cerceteze Scripturile și să împartă Cuvântul cum se cuvine. Cercetați Scripturile cu inimile deschise. Asta încerc și eu să fac.

Cu această credință în Cuvânt, nu pot să accept răstălmăciri proprii, pentru că Biblia spune că Cuvântul nu permite nici o tălmăcire proprie. Duhul tocmai a descoperit acest lucru. Locul din Scriptură mi-e cunoscut, dar acum, pe moment, nu îmi aduc aminte unde se află. Dar voi, care vă notați, îl veți găsi. Cred că este în Petru, unde stă scris că Biblia nu permite nici o tălmăcire proprie.

Dacă un scriitor inspirat ar spune ceva greșit, n-ar fi totul fals atunci? Ori este totul corect, ori nimic. Altfel nu poate fi. Voi spuneți: „Da, biserica...“. O, nu! Dacă voi vreți să mergeți la biserică, atunci care este cea corectă? Care biserică are dreptate? Vedeți? Voi trebuie să vă întoarceți la acel lucru pe care se poate odihni credința voastră. Pentru mine, este Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că eu cred că această Biblie conține programul lui Dumnezeu pentru oameni, și asta dintotdeauna.

Isus a spus că Scriptura trebuie să se împlinească. Aceasta se referă la tot ceea ce este scris în Scriptură. Țineți minte acest lucru, pentru că o să constatați - și voi, cei care ascultați benzile - că la sfârșit am să mă întorc la aceasta și anume, că tot ce este scris în Scriptură trebuie să se împlinească. Vreau să mă adâncesc puțin în acest lucru. Tot ce este scris în Scriptură, trebuie să se împlinească. Dacă Dumnezeu a spus ceva – și aici este punctul principal - atunci trebuie să se împlinească. Dacă nu se împlinește, atunci nu este Cuvântul lui Dumnezeu. Și dacă nu este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci unde ne aflăm noi? Atunci putem să luăm ceva, care este asemănător cu ceea ce vine de la Dumnezeu și cum spune Biblia, „mâncați, beți și vă veseliți, că mâine vom muri“.

Dacă acesta nu este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci suntem toți pierduți. Dar acesta **este** Cuvântul lui Dumnezeu și El este legat de Cuvântul Său spre onoarea Lui. Dumnezeu este izvorul onoarei. El este începutul onoarei. El este sursa oricărui adevăr. De aceea, El trebuie să susțină ceea ce spune. Dacă acesta nu este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci cine este Dumnezeu? Unde este Dumnezeu? Atunci există vreun Dumnezeu?

„Oh“, o să spuneți, „Frate Branham, eu o simt“. Păgânii vă pot spune același lucru despre idolii lor. Când călătorești poți afla multe lucruri. „Cred că aș putea să o văd, dacă ar fi posibil”. Da. „O cred, pentru că am devenit altfel”. Asta fac și eu. Dar gândiți-vă că păgânii fac aceleași lucruri. Morala unor triburi din Africa i-ar face de rușine pe americani, care se numesc creștini; se găsește atâta morală și puritate printre oameni care preamăresc dumnezeii păgâni. Poate este asta sau cealaltă de la Dumnezeu. Vedeți ce vreau să spun? Vedeți, când ești confruntat cu unele lucruri, trebuie să incluzi un domeniu larg. De aceea trebuie să avem noi ceva la care să ne putem întoarce și pe care să putem pune mâna.

Uitați-vă la pretențiile lutheranilor – nu se potrivesc! Uitați-vă la pretențiile catolicilor – nu se potrivesc! Uitați-vă la pretențiile baptiștilor și ale penticostalilor – nu se potrivesc! În ei nu vă puteți pune încrederea. Nu există nimic în Biblia aceasta, pe care Dumnezeu să nu-l fi dovedit, prin cineva, ca fiind adevărul.

Am spus deseori: „Poate credința mea nu este așa de mare ca cea a lui Enoh. Dar totuși nu m-aș pune în calea nimănui care ar putea să crească la o așa măsură“. Mare credință. Am expus aici ca bază motivele pentru care eu cred Biblia. Din aceasta îmi iau textul.

În continuare aş vrea să spun că nu cred că Biblia s-ar contrazice pe ea însăși. Pe tot Pământul am lansat provocarea ca oricine susține acest lucru, să vină și să mi-o dovedească. Vino și dovedește-o! Biblia nu se contrazice pe ea însăși; voi sunteți cei care sunteți în contradicție cu Biblia. Dumnezeu nu se poate contrazice. Dacă El ar face asta, nu ar fi Dumnezeu. Dacă acest Cuvânt este Dumnezeu și El se contrazice pe Sine Însuși, atunci faceți din Dumnezeu un Dumnezeu care se contrazice pe Sine Însuși. Ce fel de Dumnezeu aveți atunci? Dacă ar fi așa, ar deveni totul confuz, complicat.

Dacă Dumnezeu se contrazice pe Sine însuși, atunci El nu este mai mult decât tine și mine pentru că atunci s-ar putea contrazice. Cuvântul este prezent, dar este ascuns de ochii celor învățați și înțelepți.

De aceea unii spun că ar exista o contradicție între Matei 28:19, unde este scris: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*“ și Faptele apostolilor 2:38 unde este scris: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos*“. Aici nu este vorba despre o contradicție!

Oricine se lasă botezat, trebuie botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Și dacă nu ați fost botezați în Numele lui Isus Hristos, atunci nu ați fost botezați în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Atunci ați fost botezați într-un titlu, care aparține unui nume. Dacă aceasta nu este descoperirea adevărată, atunci Biblia ar fi greșită, pentru că de la început toți au fost botezați în Numele lui Isus Hristos. Dacă toți apostolii din aceea perioadă au botezat în Numele lui Isus Hristos, cu toate că El le-a poruncit să boteze în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, atunci chiar ar fi vorba în Biblie de o contradicție. Voi trebuie să priviți totul cu atenție și atunci nu mai este vorba de o contradicție. Ei au făcut exact lucrul care le-a fost încredințat. Nu este vorba de titlu, ci de nume. Deci, nu este vorba de nici o contradicție.

Aș putea să menționez mai multe locuri, din ceea ce mi-am notat, despre care oamenii spun că s-ar contrazice. În decursul a 25 de ani, aproape 30 de ani, am tot rugat să mi se arate un singur loc. Nu există niciunul! Nu. Este adevărul, și nimic în afară de adevăr. Credința noastră se odihnește pe aceasta, și anume pe ceea ce a zis Dumnezeu. Nu încercați să o răstălmăciți; spuneți doar ceea ce este scris acolo. Nu aduceți propriile interpretări. Eu nu cred că există alt adevăr.

Dacă aceasta vă rănește, sper să nu fiu eu cel care o face. Eu încerc doar să expun de ce cred eu ceea ce cred și de ce am acționat într-un anumit fel în unele situații. Eu încerc să arăt lumii că ceea ce am făcut, am făcut din convingere.

Eu cred că acestei Biblii nu i se poate adăuga nici măcar un cuvânt. Cel care se face vinovat de acest lucru, același i se scoate partea din Cartea Vieții. Apocalipsa 22: „*Și dacă adaugă sau scoate cineva din cuvintele cărții acesteia...*“. Eu nu cred că o orientare de credință, o dogmă sau altceva este Planul lui Dumnezeu, ci doar Cuvântul lui Dumnezeu, cum este și scris. Toate celelalte sunt păcat, vor fi trase la răspundere și vor fi pierdute pe veci: fiecare om, fiecare orientare de credință, fiecare denominație care scoate sau adaugă o iotă acestui Cuvânt. Dumnezeu nu este un Dumnezeu de ieri, care să fi pus să fie scrisă o carte, să o fi încredințat în mâini omenești pentru ca oamenii să facă un amestec din ea, pentru ca apoi conform cărții acesteia să judece lumea. Dumnezeul care a pus să fie scrisă cartea aceasta trăiește – trăiește în interiorul ei și confirmă Cuvântul Său. Oricine ascultă benzile: aș vrea ca voi să meditați asupra acestei observații.

Am început cu Geneza 1 și am ajuns deja în Apocalipsa; am făcut legătura între ele prin faptul că am dovedit că este Cuvântul lui Dumnezeu. În Apocalipsa este scris că cine scoate sau adaugă ceva, i se va scoate partea lui din Cartea Vieții. O să mă întorc și o să fac referire la acest loc din Scriptură. Se află în ultimul capitol din Apocalipsa.

Ce ne arată primul capitol? Ce este Cuvântul? Este veșnic. Nu este permis să fie modificat, nu este permis ca ceva să fie scos sau să fie adăugat. Dumnezeu veghează asupra lui! Nu este permis să-i fie adăugat ceva, nu este permis să-i fie scos ceva, pentru că este veșnic. Asta am vrut să vă arăt ca bază pentru ceea ce voi spune. Ceea ce încerc eu să vă spun, este faptul că ceea ce este scris din Geneza până în Apocalipsa nu se amestecă cu nimic altceva.

Câți sunt de acord că această Carte este Cartea de Judecată a lui Dumnezeu, că pe baza acestei Cărți suntem judecați? Nu este permis să-i fie adăugat sau scos ceva. Dar de ce s-a întâmplat totuși acest lucru? Acest lucru îl vom analiza acum. De ce s-a făcut aceasta într-un mod așa de grosolan? Vom afla pornind din Geneza până în Apocalipsa, de-a lungul timpurilor până în vremurile noastre. În mod special vreau să o clarific pentru cei ce ascultă benzile. După ce v-am expus motivul pentru care cred eu Cuvântul și ceea ce a spus Dumnezeu în acesta și faptul că

nu este permis ca ceva să se scoată sau să se adauge la acesta, doresc să trec la partea ascunsă, la cuvântul de legătură al acestui text lung pe care l-am ales, pentru a vă explica și arăta cum s-au desfășurat lucrurile. Atunci veți putea înțelege de ce cred eu ceea ce cred.

Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi amestecat și nu poate fi încrucișat cu nimic. Nu se încrucișează cu nimic. Acesta este un timp deosebit în care se încrucișează animale și cereale, pentru a se obține un produs care arată mai bine dar nu este bun deloc. Prin aceasta se distruge. Nu are viață în el și este sortit morții, pentru că nu se poate înmulți. Este mort. Tot ceea ce avem în forma originală pe Pământ, este rezultatul Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu.

Un catâr este un animal care a luat naștere printr-o încrucișare. El nu se poate înmulți. Dumnezeu a creat calul și a creat măgarul. Dacă cei doi se împerechează, rezultatul este un catâr. Este o încrucișare. De aceea nu se poate el înmulți. În curând o să vorbim și despre sămânța șarpelui.

Care este tema mea? **Cuvântul vorbit este Sămânța Originală.** Acest lucru vreau să-l dovedesc. Haideți să deschidem la Matei 25, vers.35. O să cercetăm câteva versete biblice. Aș vrea să văd cât timp mai avem. Aș vrea să citesc acum ceva ce a spus Isus. Este scris în Matei 24:35. Vă voi arăta că acest Cuvânt este veșnic. Despre acest lucru am vorbit. Despre versetul 34: *„Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla aceste lucruri. Cerul și Pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”*. Se poate atunci amesteca cu ceva? Acest lucru aș vrea să-l citesc din Apocalipsa 22:19. Vrem să vedem ce se spune aici. Haideți să începem cu versetul 18: *„Mărturisesc oricui”* – gândiți-vă la Geneza, unde El a rostit Cuvântul - *„mărturisesc oricui”* – preot, papă, episcop, presbiter ș.a.m.d - *„oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va fi scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta”*. Cum este cu dogmele voastre? Ce sunt crezurile nebiblice pe care le urmați? Nici o denominație nu este exclusă „... Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, - spunând că nu este nici o diferență - *îi va fi scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta”*.

Chiar dacă cineva este predicator sau a fost membru al unei biserici toată viața, chiar dacă cineva este papă sau episcop: ORICINE SCOATE CEVA DIN CARTEA PROOROCIEI – doar un cuvânt! Înțelegeți voi că Eva s-a îndoit de un singur cuvânt, care a și provocat tot acest necaz? Eva s-a îndoit doar în legătură cu un Cuvânt rostit că ar fi fost adevărul. Aceasta a fost cauza oricărei boli, a oricărei suferințe, a oricărui copil bolnav, a oricărui spital care a trebuit să fie construit, a oricărei operații care a trebuit să fie făcută, cauza morții fiecărui om – și toate astea pentru că un om nu a crezut. Aici este punctul! Ce a încercat Eva să facă? A încercat să încrucișeze acel Cuvânt, să-l amestece cu ceva. Voi trebuie să o luați așa cum a exprimat-o Dumnezeu! Nu se poate amesteca cu nimic. Nu! Isus a spus odată: „*Dacă aveți credință cât un grăunte de muștar..*”.. Mi s-a spus că sămânța de muștar nu se poate încrucișa. Nu puteți să o amestecați cu nimic. Alte semințe se pot încrucișa, dar sămânța de muștar nu, ea nu poate fi încrucișată. Dacă aveți o astfel de credință, atunci acceptați fiecare Cuvânt. Aici au naufragiat atât de mulți evangheliști. O să ne întoarcem mai târziu la aceasta. Ei spun: „Noi credem asta și cealaltă”. Ei iau un anumit Cuvânt și îl cred. Și funcționează. Dar ce este cu Cuvântul următor? „Ferice de cei care păzesc poruncile Sale, pentru a avea dreptul la Pomul Vieții...Afară sunt câinii și vrăjitorii, desfrânații”. Acesta este un auditoriu amestecat, dar multe ar mai putea fi incluse aici, lucru care este extrem de clar, și doresc ca voi surorilor să înțelegeți într-adevăr bine despre ce este vorba.

Credem că este Cuvântul lui Dumnezeu deoarece Cuvântul vorbit este originalul. Tot ce a creat Dumnezeu, ce a chemat El la viață, este în forma lui originală. Ceea ce a creat El nu are voie să fie încrucișat, altfel devine fără valoare. Din acest motiv a putut Eva să facă cu sămânța ei ceea ce a făcut: pentru că nu a fost în creația originală. Ea este un produs secundar al bărbatului și nu a fost în creația de la început a lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat totul, iar apoi a luat o parte din creația Lui și a făcut din ea un ajutor.

Voi puteți să încrucișați un cal și un măgar, dar nu va dăinui. Va muri. Dar originalul are viață în sine. Va veni din nou la existență. Eu nădăjduiesc că o puteți vedea acum. Originalul are viața. Din acest motiv spun eu că denomițiile și organizațiile mor. Istoria dovedește că ele toate sunt moarte. Ele nu se mai ridică și nu o vor mai face niciodată. Nu se pot reproduce. Nu mai sunt în stare să se reproducă. Nu sunt în

stare să se reproducă pentru că sunt neroditori. Din acest motiv mor copiii Evei.

Îmi iau suficient timp, îndeosebi pentru aceia care vor asculta benzile audio. Nu doresc să mă grăbesc, ci doresc să-mi iau timp. Nu știu ce se va întâmpla de acum încolo, dar doresc să aduc aceasta oamenilor, pentru ca acest mesaj să trăiască mai departe și după ce Dumnezeu mă va lua din această lume, dacă nu voi trăi până la venirea Lui. Acesta este adevărul. Țineți-vă de Cuvânt.

Gândiți-vă la aceasta: fiecare Cuvânt vorbit al lui Dumnezeu este sămânța originală. Prin Cuvântul Lui, Dumnezeu a plantat totul în pământ. Atât timp cât voi vă țineți de sămânța originală, ea se va reproduce pe sine. Dacă o amestecați, va muri. Eva, femeia, a făcut prima încrucișare care a avut loc vreodată.

Eu sper că nu opriți aparatele de redat înainte de a parcurge totul, înainte de a dovedi și a arăta din ce motiv s-a întâmplat. Ea era o mireasă – dar ea a făcut o încrucișare. Observați, prin aceasta a venit moartea: a încercat să ia Cuvântul și să-l amestece cu puțină înțelepciune. Aceasta nu aveți voie s-o faceți, chiar dacă credeți că aveți înțelepciune și o puteți explica. Spuneți doar ceea ce a zis Dumnezeu, prin aceasta s-a rezolvat totul. Așa a vorbit Dumnezeu, mai mult nu este necesar. Dacă voi nu o puteți explica, atunci lăsați-o. Ziceți doar: „Este așa, pentru că Dumnezeu a spus-o așa”. Aceasta este; Dumnezeu a zis-o.

Nu se poate amesteca. Nu este voie să fie modificat. Dumnezeu îl va pedepsi pe acela care o va face. Nu se poate încrucișa cu nimic altceva. Cuvântul lui Dumnezeu se reprezintă pe Sine. Dumnezeu nu are nevoie de cuvântul vostru în al Lui. Să nu vorbim cuvintele noastre proprii; noi să predicăm Cuvântul Lui – Cuvântul lui Dumnezeu.

Adevărata viață se poate înmulți și veni la existență, doar prin reproducerea de la început. Adânciți-vă în aceasta dacă ascultați benzile audio. Gândiți-vă deja acum la aceasta. Viața poate reveni la existență doar prin reproducerea originală; așa cum a fost la început. Atunci se reproduce mai departe. Dacă nu se întâmplă așa, este o încrucișare și va muri. Unii dintre ei mor deja în prima generație, deja acolo. Ei observă imediat că a plecat de la ei. Nu poate să aducă adevărata viață la existență, pentru că este o încrucișare.

În Biblie, în Geneza 1:11, Dumnezeu a zis: „. *Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ”.*

După ce Dumnezeu a spus aceasta, totul a fost terminat. Așa rămâne pentru totdeauna. „*Fiecare sămânță să aducă rod după soiul ei.*” Dacă o amesteci va aduce o super-recoltă. Ce fel de super-recoltă? Ascultați acum. Dorim să ne simțim liberi. Eu doresc să vă arăt acest text. Aș putea predica despre el, dar nu doresc aceasta. Prin amestec se aduce o super-recoltă. Aceasta este dovedită. Dar ce soi de recoltă este aceasta? O recoltă falsă: moartea!

Încrucișați cerealele voastre și voi veți obține o recoltă bogată. Ea arată mai bine, dar este moartă. Când voi o semănați, nu se mai poate reproduce. Ea este gata, este sfârșită. Așa a fost la Eva. Ea a adus un rod încrucișat. Priviți la noi astăzi. Trebuie doar să vă uitați în jurul vostru și atunci veți recunoaște că așa este. Adevărat. Aceasta nu a fost în planul lui Dumnezeu. Nu! Eu trebuie să mai rețin ceva din ceea ce am gândit acum. Prin amestec se aduce o recoltă încrucișată; o recoltă încrucișată este o recoltă moartă în ceea ce privește reproducerea. Nu se poate reproduce. Dumnezeu a zis aceasta. Fiecare sămânță să aducă rod după soiul ei; dar voi ați amestecat-o.

Voi puteți să recunoașteți prin aceasta unde va ajunge la sfârșit biserica. Ea va muri, căci nu va putea să aducă roade după soiul ei. De ce nu? Pentru că este amestecată. Nu poți să faci nimic cu ea. Este moartă; este gata. Așa este. De aceea, fiecare generație a avut trezirea ei, o posibilitate să vină la Cuvânt. O, Dumnezeul suveran! La judecată va învia grupul lui John Wesley, iar acești metodiști înțepeniți vor fi trași la răspundere. Luther va învia. Catolicii vor învia. Toți, toți până la Ireneu. Martin și Polycarp vor învia și cei ce au urmat după ei vor trebui să apară în fața judecății pentru că au amestecat Cuvântul cu dogme. Grupul lutheranilor, care au urmat după trezirea prin Luther, vor răspunde pentru același lucru. Grupul baptiștilor, care au urmat după trezirea prin John Smith, vor face același lucru. La fel, cei care au venit după Alexander Campbell, de asemenea și pentecostalii. În trezirea de la început, când a căzut Duhul Sfânt, oamenii au fost chemați afară. Dumnezeu a încercat să le dea Cuvântul Lui, dar ei s-au organizat, s-au blocat, au înființat o organizație și au murit pe loc. Voi ziceți: „Dar privește ce fac ei”. La aceasta ne vom referi astăzi mai târziu. Vom încerca să includem totul. Acum voi planta mai întâi sămânța. Ceva mai târziu vă vom arăta ce s-a întâmplat.

Deci, fiecare generație are trezirea ei. Dumnezeu Își ia un bărbat, îl ancorează bine în Cuvântul Lui, și îl lasă să meargă cu un mesaj pentru

epoca respectivă. Imediat cum acest bărbat nu mai este, cineva ia puterea asupra lor și îi încrucișează, iar totul cade din nou înapoi.

Aici aş putea să mă opresc un moment. Nu ne grăbim. Dorim să ne întoarcem, căci acolo, în Geneza 1 a început totul. Dumnezeu a vrut o „recoltă” de **oameni**, dar Eva a adus încrucișarea. Vedeți voi ce s-a întâmplat? Judecata a venit peste Eva.

Luther a făcut un început, iar toți ceilalți de asemenea. Hristos a făcut un început. Apostolii s-au ridicat; proorocii s-au ridicat. Nu a zis Isus: „*Pe care dintre proorocii pe care Dumnezeu i-a trimis, nu i-au prigunit părinții voștri?*”.

Nu a învățat El că un împărat și-a trimis slujitorul, iar după aceea un altul și din nou altul, până la sfârșit când l-a trimis pe fiul său? Fiecare generație a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Ca și la Adam și Eva – la prima recoltă din grădina Eden – acest lucru se repetă mereu. Jumătate se pierde; sunt fecioarele înțelepte și cele neînțelepte. Jumătate din ele au ținut Cuvântul, celelalte l-au încrucișat. Întotdeauna s-a întâmplat la fel și anume, în toate timpurile. Noi vom dovedi aceasta cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu istoria. Așa este; a fost încrucișat.

Încrucișarea a început în Eden, acolo în Geneza 1. Acolo a fost începutul și se termină aici, în Apocalipsa, la a doua venire a lui Hristos. Țineți bine minte lucru acesta: **Fiecare generație are din acest motiv trezirea ei, având prin aceasta posibilitatea să primească Cuvântul.** După aceea ei o încrucișează. În loc să o primească și s-o ducă mai departe, ei merg în altă direcție.

În ce privește însărcinarea mea, la care cred că am fost chemat de Dumnezeu, trebuie să spun astăzi unele lucruri personale. Deja v-am anunțat că voi face acest lucru. Eu trebuie să o spun lumii întregi. Însărcinarea mea pentru întregul pământ, așa cred eu, este de a premerge Cuvântului care va veni și care este Hristos. În Hristos este totul, până la Împărăția de mie de ani. În El este totul, căci El este Cuvântul.

Ce a zis Isus în Ioan 3:5? Vă puteți nota versetul. Noi toți îl cunoaștem. Dar deschid din pricina aceluia care vor asculta benzile și probabil nu vor putea deschide în același timp și Biblia. De aceea doresc să citesc din Ioan 3:5. Vom vedea ce a zis acolo Isus. Poate începem mai sus, cu versetul 3: „*Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”.* Nicodim I-a zis: „*Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?*” Isus i-a

răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”.

Este aceasta o sămânță? Fiecare Cuvânt vorbit al lui Dumnezeu este o sămânță. Așa este. Imediat voi dovedi că Isus a zis aceasta. Fiecare Cuvânt vorbit al lui Dumnezeu este o sămânță. Doar dacă cineva va fi născut din nou – din ce motiv trebuie să fie născut din nou? Pentru că el este mort în trupul în care se găsește. El este o încrucișare. El trebuie să fie născut din nou. De ce? Pentru că el, pe baza păcatului Evei, a fost născut în păcat, a fost făcut în nelegiuire și a venit ca mincinos pe pământ. El este de la început un mincinos. Indiferent cât de inteligent sau școlit – el este un mincinos, așa spune Biblia. Indiferent cât de sfințiți au fost părinții lui – el este de la început un mincinos. Singura posibilitate ca cineva să poată spune adevărul, este ca adevărul să poată vorbi prin buzele lui. Doar așa poate adevărul să vină la existență. Cine vorbește în contradicție cu acest Cuvânt, este încă un mincinos.

Este spus foarte direct, dar așa a zis Dumnezeu. *“Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* Dacă vine ceva de pe buzele lui și este în contradicție cu acest Cuvânt, îl neagă sau zice că este pentru altă generație sau pentru alt popor, atunci el este un mincinos. Acesta este adevărul. El trebuie să fie născut din nou, atunci el va recunoaște fiecare Cuvânt. Singura posibilitate ca el să fie născut din nou, este ca viața lui Dumnezeu să fie adusă la exprimare în el.

O sămânță are nevoie de apă pentru a crește. Dacă voi puneți sămânță în pământ și nu este umezeală, atunci acolo este numai praf. Sămânța nu crește în praf. Nu poate să crească. Trebuie să fie umezeală pentru a putea crește. Este așa? Vedeți, litera omoară, Duhul dă viață. Așa că este nevoie de umezeală pentru a crește.

Cuvântul Lui este o sămânță. Pentru a dovedi aceasta, deschidem Luca 8 și citim de la vers. 11. Dorim să vedem dacă este adevărat sau nu, căci Biblia mărturisește că Cuvântul Lui este o sămânță. Luca 8:11. Să vedem ce zice Dumnezeu despre aceasta. El începe să vorbească despre aceasta. Multe se pot spune aici. Începem cu versetul 4: *“Când s-a strâns o gloată mare, și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta: „Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare, și au mâncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stâncă; și, cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală”.*

Umezeala! Lutheranii, presbiterienii, baptiștii, nu au apă. Dacă cineva se pocăiește, el privește în sus la Hristos și crede. Dar imediat denomi-nația îl leagă, umezeala Duhului îl părăsește, el devine un membru denomi-național și este mort. Aceasta nu îi privește doar pe baptiști, ci și pe pentecostali. Voi nu credeți aceasta; eu știu că mulți dintre voi nu o cred, dar mai așteptați puțin. Noi vom vedea dacă Biblia zice aceasta, sau nu.

Lipsea umezeala – acestea sunt ultimele cuvinte ale vers. 6 din cap. 8. Lipsea umezeala.

„O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecat-o.” Vedeți, ce a fost? El a continuat și a spus ce se întâmplă cu unii din cei care vin în aceste adunări. Astăzi nu vreau să lovesc pe nimeni. Mă gândesc la oamenii creștini de afaceri, la toate organizațiile pentecostale și la acei oameni care fac aceste clădiri de milioane de dolari, încât bogăția lumii sufocă slava și Duhul lui Dumnezeu. Ei mor pentru că sămânța a fost sufocată. Lumea, grijile lumii au sufocat Cuvântul. Femeile doresc să fie active, își taie părul, au frizuri tapate, poartă pantaloni scurți și arată ca restul lumii. Predicatorul stă pe platformă, și-a exersat dinainte „Amin-ul” și se teme să aducă Cuvântul lui Dumnezeu pentru că salariul lui depinde de aceasta. Dacă ei nu pot să conducă un Cadillac, atunci nu mai sunt considerați „duhovnicești”. Dacă nu poartă cele mai bune haine ș.a.m.d., atunci sunt considerați decăzuți, atunci ei nu mai reprezintă nimic. Un om bătrân, fratele Kidd, mi-a povestit azi dimineață că el nu mai este acceptat acolo, pentru că este bătrân și se ține de Cuvânt. Ce se întâmplă? Lor le lipsește umezeala. Aceasta așa este.

„O altă parte a căzut pe pământ bun, și a crescut, și a făcut rod însutit.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: *„Cine are urechi de auzit, să audă.”* O, ce pildă! Cât de mult doresc să mai vorbesc despre această temă în predica mea! Acum, încă odată vers.8 din cap.8: *“O altă parte a căzut pe pământ bun, și a crescut, și a făcut rod însutit.”* După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: *„Cine are urechi de auzit, să audă.”*

Cu alte cuvinte: dacă urechea voastră este acordată cu Dumnezeu, atunci auziți!

“Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta. El le-a răspuns: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu.” Tainele. Vedeți voi despre ce vorbește El aici? Ce sunt

tainele Împărăției? Fiți puțin atenți. Tainele Împărăției. Celorlalți li se spun lucrurile doar în pilde, pentru ca să nu vadă cu ochii, să nu audă cu urechile și să înțeleagă! Vedeți, Cuvântul lui Dumnezeu iese pentru judecată - pentru a-i judeca. Pentru că ei L-au văzut! A fost acolo!

“Iată ce înțeles are pilda aceasta: „Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu.” Ce este sămânța vieții? Cuvântul lui Dumnezeu. Din acest motiv nu puteți să aveți Viața printr-o mărturie de credință; nici printr-o denotație. Voi trebuie să vă întoarceți la Cuvânt! Înapoi la sămânța vieții! Cuvântul Lui este sămânța Lui. Duhul Lui este apa. Cu aceasta revenim la Ioan 3:14. Aici o avem din nou. Duhul este apa.

Priviți aici. Noi înțelegem ce înseamnă Ioan 3:14. Să-l citim: *“Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.”* Dacă Moise a înălțat șarpele de aramă pentru același scop pentru care a fost înălțat Hristos, ce înseamnă aceasta? Moise a înălțat șarpele de aramă pentru ca poporul muribund să primească apă pentru a trăi. Vedeți, Isus este Cuvântul vieții. În această după amiază vom fixa bine aceasta și o vom dovedi.

Isus este Cuvântul vieții. El a fost dat ca jertfă, coasta Lui a fost străpunsă pentru ca viața care era în interiorul Seminței, viața care este Duh – apa - să izvorască. Dacă Duhul vine peste sămânța lui Dumnezeu, aduce viața din sămânță la suprafață. Dacă aduce altceva la suprafață, atunci acolo a fost pusă o altă sămânță! Amin. Înțelegeți voi aceasta?

Când Duhul lui Dumnezeu vine pentru a uda sămânța și dacă sămânța este udată, atunci va aduce la suprafață viața seminței. Este clar? El va aduce la existență viața seminței, căci pentru aceasta a fost dat Duhul Sfânt.

Eu cred că Biblia este Cuvântul, întregul adevăr și Isus este Cuvântul care a fost descoperit. El și Cuvântul Lui sunt unul și același. Ce a fost El? El a fost această sămânță. Trebuie să rețin ceva și s-o aduc doar deseară. Este foarte greu.

El a fost sămânța care trebuia să vină prin Eva. Înțelegeți voi aceasta? El a fost sămânța care trebuia să vină prin Eva. Dar ea a adus la existență o încrucișare prin faptul că nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. El a fost Sămânța. Singura posibilitate prin care Viața putea să vină la existență, prin care Viața se putea reproduce, era ca această Viață să vină prin Sămânță. Sămânța trebuia să moară, pentru ca Viața să poată fi răspândită. Nu puteți să vedeți aceasta? Pentru aceasta a fost dată apa, pentru ca sămânța să fie udată.

Duhul Sfânt care era în Eden, trebuia să ude sămânța. Omul nu a fost făcut ca să moară, el a fost conceput pentru a trăi. Dar încrucișarea a adus moartea. Ea s-a încrucișat. Dacă voi tot mai negați sămânța șarpelui, atunci eu vă întreb: din ce motiv sunt toate aceste înmormântări? Ea s-a încrucișat. Fiecare dintre noi este o încrucișare a originalului. Acesta este motivul pentru care toți trebuie să moară. Dar a ieșit un germen de viață din sămânța adevărată pentru care Dumnezeu a adus dovada că a fost sămânța Lui, înviindu-L din morți! Această Viață vine peste sămânța originală, peste biserica Lui adevărată și prin naștere, prin pântecul miresei Lui, va aduce din nou Viața la exprimare. O, este așa de prețios și minunat! Vă las puțin timp pentru ca să vă adânciți puțin și să poată intra în voi.

El este Sămânța. El este Sămânța care a venit prin Cuvântul lui Dumnezeu. *“Facă-mi-se după Cuvântul tău.”* Acolo este Sămânța, pentru că a fost primit Cuvântul!

Isus este Cuvântul descoperit. El și Cuvântul sunt Unul și același. De aceea a devenit atât de desăvârșit în El. Din acest motiv s-a descoperit Dumnezeu atât de desăvârșit în Isus; pentru că El a fost Cuvântul-Sămânță, însuși germenul Cuvântului. Viața din sămânță este în germen. Ați înțeles aceasta? El a fost germenul Cuvântului lui Dumnezeu. Germenul este Duhul; germenul corespunde cu apa. Isus a trebuit să fie străpuns acolo, pentru ca Sămânța să poată elibera viața, așa încât sămânța care trebuia să vină să poată fi udată. Înțelegeți voi aceasta? El a zis: “Eu mai am și alte oi, care nu aparțin de această turmă. Ei vor recunoaște aceasta. Ei vor primi Cuvântul și-L vor ține. Eu voi trimite Duhul pentru ca să fie udată această sămânță și ea va aduce la existență exact același lucru”. Va aduce minuni, va aduce puterea lui Dumnezeu, va aduce totul la existență și nu va nega nimic, pentru că este o sămânță de rudenie cu El – Sămânța. Ea, sămânța, nu va zice: “Tu, scaiete, vino și trăiește cu mine”. Nu, nu, aceasta nu o va face. Niciodată. Nu se va amesteca. Nu puteți să fiți în același timp și morți și vii.

Vedeți voi la ce mă refer? El este germenul care a ieșit din Sămânță. El este Cuvântul lui Dumnezeu descoperit în chip desăvârșit. Ce a fost în El din acest motiv? Exact ceea ce este El. Fiul, care a venit prin primul Adam, a fost fiul care a fost făgăduit lui Adam pentru ca să reproducă omenirea. Dar Eva a făcut o încrucișare cu șarpele și a adus la existență un neam de bastarzi; care, fără să aibă viața, au fost născuți

pentru a muri. Isus a venit și a fost Sămânța. El a dovedit-o. Totul ce a pierdut Adam, a fost în Isus. El este adevărata Sămânță. În cele din urmă Eva a adus acel copil la existență, dar ea a făcut o încrucișare, prin care a permis șarpelui să pătrundă în omenire, ascultând de înțelepciune, de înțelegere și de cunoștință. Așteptați până ce includem aici mireasa!

Acesta este motivul pentru care eu cred ceea ce cred. Trebuie să se găsească în acest Cuvânt. De aceea eu zic, dacă cineva vrea să discute cu mine și dacă dorește să vorbească cu mine despre acest Cuvânt, să vină! Așa este. Această ofertă am făcut-o întotdeauna. Dacă vă gândiți că nu este corect să vă botezați în Numele Domnului Isus, atunci veniți și vorbiți cu mine despre aceasta. Dacă voi nu credeți că există așa ceva ca sămânța șarpelui, atunci veniți la mine. Noi dorim să luăm doar Cuvântul. Dacă nu credeți că femeile trebuie să poarte părul lung și că aceasta este învelitoarea, atunci veniți la mine și dovediți aceasta cu Cuvântul. Dacă voi nu credeți că timpul sfârșitului este aproape și că aceste lucruri despre care vorbesc sunt adevărate, atunci veniți la mine și vorbiți despre aceasta. Veniți la mine. Frate, sămânță, vino numai! Voi nu puteți fi o sămânță și să nu corespundeți cu Cuvântul, pentru că Cuvântul este sămânța. Dacă voi sunteți sămânța, cum puteți voi să nu corespundeți cu Cuvântul? Atunci nu ați corespunde cu voi înșivă. Voi ați lupta împotriva lucrurilor pe care doriți să le faceți. Cineva a zis: “De ce mergi tu la astfel de oameni?” Dacă eu nu aș face aceasta, aș greși scopul pentru care am fost trimis. Trebuie să fie o lumină. În timp ce trecem prin aceste lucruri, ne vom referi la ele și vă voi arăta cum se introduc desăvârșit de la sine în Cuvânt.

El a fost Fiul lui Dumnezeu. De aceea putea lucra Dumnezeu prin El. Ce a zis El, când a fost aici pe pământ? “*Eu nu fac nimic de la mine, doar ceea ce-mi arată Tatăl.*” Desăvârșit! Tot ceea ce făcea El, era confirmat de Scriptură. El a zis: “Cercetați în Scriptură, căci ea mărturisește despre Mine. Dacă Eu nu fac lucrările care sunt prevestite în ea, atunci Eu nu sunt Sămânța originală. Dar dacă Eu fac aceste lucruri, de ce nu mă credeți?”. Așa este. „Dacă voi nu Mă puteți crede, așa cum stau aici înaintea voastră, atunci credeți totuși Cuvântul pe care îl aduc, credeți lucrările pe care le fac, căci sămânța Mea poate să aducă la existență doar ceea ce Eu sunt”. Un scaiete poate să fie doar un scaiete. Voi puteți să-l încrucișați cu altceva, totuși rămâne un scaiete. Se va vedea până la urmă.

De aceea un bastard este simbolul unui fățarnic. El este o încrucișare. Un bărbat care pretinde a fi un bărbat al lui Dumnezeu și neagă Cuvântul, este un fățarnic. Un catâr care pretinde a fi un cal, totuși nu este cal. El poate să zică: “Eu sunt un măgar”. El nu este una și nici cealaltă. El este un fățarnic, a provenit dintr-o încrucișare. Aceasta este tare, dar este așa. Aceasta nu a fost prevăzută să fie așa. Aceasta au făcut-o oamenii cu înțelepciunea lor. Până acolo s-a ajuns. Acolo se sfârșește înțelepciunea oamenilor – într-o încrucișare.

De aceea a fost Isus descoperit atât de desăvârșit. Dumnezeu a fost descoperit în Isus atât de desăvârșit, pentru că El era Cuvântul lui Dumnezeu. Din acest motiv El nu putea aduce altceva la existență, decât Dumnezeu. Dacă Dumnezeu este în voi, puteți voi să fiți altceva? Nu a zis Isus că Cuvântul a venit la prooroci? Cui s-a adresat Cuvântul lui Dumnezeu? Proorocilor. Nu i-a numit Isus “dumnezei”? De ce? Pentru că Dumnezeu S-a descoperit lor. Așa este. El a zis: “Cum puteți să negați aceasta? Dacă ați avea doar puțină înțelepciune, ați înțelege. Cum puteți să ziceți așa ceva, dacă însuși Dumnezeu îi numește “dumnezei”? Cum puteți pretinde că-i credeți și să mă respingeți pe Mine, dacă zic că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu?” De ce nu au recunoscut ei aceasta? Tot așa este și astăzi.

“Eu sunt Sămânța care trebuia să vină” – Sămânța femeii. După ce șarpele a murdărit-o, El a zis: “Eu îți dau o Sămânță. El va zdrobi capul șarpelui”. El va aduce totul înapoi. Amin. Eu îmi doresc doar ca fiecare să o poată vedea. “Eu am venit pentru a birui și să aduc totul din nou în ordine, tot ce a stricat dușmanul. Singura posibilitate prin care Eu o puteam face, era să vin printr-o femeie care va crede sămânța, pentru că odată, o femeie, nu L-a crezut. Eu sunt Biruitorul. Eu am venit, ca prin moartea Mea să aduc viața, pentru ca pedeapsa pentru ceea ce ea a făcut, să o iau asupra mea. Astfel veți avea parte de viața Mea, care va fi turnată în voi, iar voi veți fi fiice și fii ai lui Dumnezeu” – dacă sămânța este în voi. Dacă o încrucișați, nu primiți altceva decât un bastard, un copil denominațional, nimic mai mult, care va nega Cuvântul. Scuzați-mă surorilor, dar eu trebuie s-o exprim așa cum este scris aici. Așa și este.

Toți fiii lui Dumnezeu trebuie să fie de același fel. Desigur. Dacă noi suntem născuți din nou prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu, atunci suntem aduși înapoi, așa cum este scris în Ioan 3. Ce se întâmplă când ești născut din apă și duh? Atunci veți fi aduși exact acolo unde trebuia

să fiți de la început. Pentru aceasta a murit Hristos; pentru a ne aduce acolo înapoi, ca să fim fii ai lui Dumnezeu. Eva trebuia să aducă acest copil la existență. Ea trebuia să-l aducă. Dumnezeu i-a zis: “Înmulțiți-vă și umpleți pământul”. Dar ea a plecat și a devenit curvă. Voi ziceți: “Este spus prea brutal, frate Branham!”. Mai așteptați puțin, mai târziu ne vom întoarce la aceasta. Voi ziceți: “Nu poate să fie așa”. Imediat vom recunoaște dacă Cuvântul spune că este așa sau nu. Atunci se va dovedi. Nu este ascuns. Dacă este ascuns, atunci este numai de cei ce sunt pierduți. Așa este.

Aceasta ne aduce din nou la Cuvântul vorbit. Atunci suntem Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. Isus a zis la fel: “Cine crede în Mine – cine sunt Eu, de ce am venit, cu ce scop o desăvârșesc, și anume ca să conduc oamenii înapoi la credința în Cuvântul lui Dumnezeu și să nu adaug nimic - acela va face lucrările pe care le fac și Eu”. Aici o aveți! Din ce motiv nu se întâmplă aceasta astăzi? Pentru că sunt copii născuți din curvie și amestecați. Un catâr nu știe ce crede. El nu știe cine este tatăl și mama lui. El nu are un arbore genealogic. Nu este nimic de el. El este o creatură amestecată. Așa este cu oricine pretinde că-L crede pe Dumnezeu, dar care nu crede Cuvântul Lui. El va lua un crez denominațional și-l va încrucișa cu Cuvântul. Atunci voi nu sunteți din Dumnezeu; voi sunteți morți. Nu puteți să fiți vii și morți în același timp. Acolo nici nu poate crește Cuvântul lui Dumnezeu! Voi vă dovediți doar ca fiind fățarnici... Aceasta se potrivește pentru preot, cardinal sau indiferent cine este el. Așa este. Ori este Cuvântul, ori voi sunteți morți, doar un bastard. Cuvântul lui Dumnezeu, partea dumnezeiască, nu poate atunci să crească. Voi puteți crește pe același ogor, la care ne vom referi imediat, dar voi cu siguranță nu aparțineți de turmă. Cuvântul nu poate să se dezvolte. Bine.

Noi am înțeles că este vorba despre Cuvântul vorbit. Atunci noi suntem Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Așa dorește Dumnezeu biserica Lui: ca El să se poată descoperi prin ea. El se poate descoperi doar dacă sămânța Lui este în persoana respectivă. Dacă aveți propriile voastre idei, cum ar mai putea Dumnezeu să se descopere prin voi? Cum puteți să luați crezul vostru și să ziceți: “Păstorul meu învață așa și așa. Crezul nostru zice că zilele minunilor au trecut”. Cum puteți voi să faceți aceasta și totuși să fiți un fiu descoperit al lui Dumnezeu? Cum ar putea să meargă aceasta? Atunci moartea lui Isus nu înseamnă nimic pentru voi. Voi ziceți: “O, eu Îl primesc ca Salvatorul meu”. Faptele

voastre dovedesc ce sunteți. Isus a zis același lucru: “Să nu vă gândiți că Eu sunt născut prin curvie”. Ei au zis: “Noi suntem urmașii lui Avram. Noi nu avem nevoie de nimeni care să ne învețe”. El a răspuns: ”Dacă ați fi copiii lui Avram, atunci M-ați recunoaște”. El le zicea: ”Cine din voi Mă poate învinui de păcat – necredință? Arătați-Mi un lucru pe care l-a făgăduit Dumnezeu despre Mine și care să nu se fi împlinit! Arătați-mi ceva ce a făgăduit Tatăl și Eu nu am împlinit-o! Păcatul este necredința. Să vedem dacă o puteți dovedi”. Aceasta i-a dezarmat. Cu siguranță. El a zis: “Cine mă poate acuza? Cine mă poate acuza de păcat și de necredință? Dacă Eu nu cred, atunci de ce lucrează Tatăl prin Mine și împlinește fiecare Cuvânt pe care El l-a făgăduit? Lăsați-mă să văd dacă o puteți dovedi! Cine este născut din curvie?” Ei erau aceia! Isus a zis: “ Voi proveniți de la Satan, tatăl vostru și faceți lucrările lui”.

Ce fel de lucrări a făcut Satan? El a încercat să încrucișeze Cuvântul lui Dumnezeu prin Eva. Exact același lucru fac astăzi aceste mari denominații. Ei fac lucrările Satanei, ale tatălui lor. Ei iau un crez și încearcă să-l încrucișeze cu Cuvântul. Aceasta a făcut la început Satan, tatăl lor. Dumnezeu să vă binecuvânteze, fraților. **IEȘIȚI AFARĂ DE ACOLO!** Așa a zis Isus. Dacă aveți doar o urmă de Dumnezeu în voi, atunci să priviți și să recunoașteți aceasta. Oh! O încrucișare! Dacă un om are sămânța lui Dumnezeu în el și este udat de Duhul lui Dumnezeu, atunci el va face aceleași lucrări pe care le-a făcut Isus. El a fost sămânța originală a lui Dumnezeu și prin moartea Lui voi ați fost aduși înapoi la sămânța originală a lui Dumnezeu. Dacă același Duh care a fost în El este și în voi, atunci se vor face aceleași lucrări.

Nu credeți aceasta? Atunci haidem să deschidem Ioan 14:12. Voi ziceți: „Eu sunt credincios, frate Branham. Cu siguranță sunt credincios”. Bine, atunci voi vedea dacă Isus vă va numi așa. Dorim să vedem dacă Cuvântul lui Dumnezeu vă numește așa. „*Adevărat, adevărat*” - absolut adevărat – „*vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl*”. Ce este? Aceeași sămânță. Nu o puteți opri. Dacă voi semănați aici grâu și dincolo iarăși grâu, atunci nu puteți să spuneți: „Aici voi recolta castraveți, iar dincolo grâu”. Aceasta nu merge așa. Singura posibilitate a recolta castraveți este să semănați castraveți. Dacă le încrucișați nu va fi nici un castravete; va fi o încrucișare. Este așa? Ar fi ceva fățarnic, prieteni. Aceasta trebuie spusă. Nu este aceasta și nici cealaltă. Nu este nici un castravete și nici aceea

cu ce a fost încrucișat. Este o încrucișare, un produs rău, care este mort în sine și care nu se mai poate înmulți. Este de la început mort și nu dăinuie. Prin aceasta ajunge la sfârșit; este terminată. Dacă doriți castraveți, semănați castraveți. Dacă doriți o biserică, începeți cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vreți viață din Dumnezeu, începeți cu Cuvântul lui Dumnezeu. Primiți Cuvântul lui Dumnezeu în plinătatea lui și anume în întregime. Atunci, dacă plinătatea Dumnezeirii este în voi, ploaia care va cădea, va aduce la suprafață exact ceea ce a fost semănat în grădina voastră.

Cum este cu cei din gruparea numită „Ploaia târzie”? Voi observați unde s-a ajuns după un timp? Ei adună castraveți sălbatici ca și în timpul lui Ilie. Școala profetică de acolo, această denominație pe care o aveau au adunat castraveți sălbatici și au crezut că este mazăre. Vor fi aceleași lucrări care au fost descoperite prin El, căci este aceeași sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu a fost Sămânța exemplu. Aceeași viață pe care El a avut-o, după ce a fost botezat în apă și Duhul a fost turnat peste El, viața pe care a adus-o Duhul când s-a coborât peste El, va aduce la suprafață aceeași viață prin udarea Duhului Sfânt a seminței lui Dumnezeu. Atunci se vor întâmpla aceleași lucruri pe care El le-a făcut – dacă este aceeași sămânță. Fiul lui Dumnezeu ca Sămânță va aduce la viață fii ai lui Dumnezeu.

Femeilor cu părul scurt, să vă fie rușine! Predicatorilor, voi care negați acest adevăr, să vă fie rușine! Voi ziceți: „Este în ordine. Părul nu are nimic a face cu aceasta!” Dar Dumnezeu a spus-o! Vedeți voi unde se găsește aceasta? De aceea cred eu Cuvântul lui Dumnezeu. Este sămânța. Dacă ploaia cade pe sămânță, atunci va aduce rod după soiul ei. Ce nu corespunde cu toate aceste treziri? Ce faceți voi? Ca și în anul 1944, voi doriți un milion mai mult de bapțiști, prezbiterieni, penticostali și ce mai sunt. Dar unde sunt arătate lucrările lui Isus Hristos? El a zis: „Eu nu fac nimic, ci doar ceea ce-Mi arată Tatăl mai întâi”. De unde vine acest soi de sămânță? Duhul Sfânt va uda și va aduce la viață această sămânță. El este apa pentru sămânță. Imediat după ce sămânța a fost semănată, are nevoie de apă pentru ca să aibă loc creșterea. Dacă apa cade peste voi, voi ziceți: „Lăudat să fie Dumnezeu. Predicatorule, lasă-mă să-ți spun: Eu sunt domnul cutare și nu cred aceste lucruri”. Atunci voi sunteți doar mădulare denominaționale. De la început sunteți doar un fățarnic bătrân. Acest soi de sămânță a fost semănat.

Vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Eu vă iubesc, dragii mei. Eu încerc doar să vă aduc cât mai aproape aceste lucruri. Eu mă voi opri astăzi cu aceasta, imediat termin. După aceea o las deoparte. Dar doresc ca voi să luați la cunoștință ce este corect și din ce motiv cred eu ceea ce cred. Eu cred că Satan v-a înșelat. Mai bine spus: eu știu că el a făcut aceasta. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, care nu poate să dea greș, el v-a înșelat. Desigur! Din acest motiv predic aceste lucruri în felul cum o fac: pentru că Cuvântul lui Dumnezeu o spune așa. „Oh”, ziceți voi, „Frate Branham, acesta este un alt timp”. Dar este același Cuvânt!

Cu ceva timp în urmă s-a găsit grâu într-un hambar vechi, care provenea din timpul lui Iosif. Atunci ei l-au semănat. Ați citit aceasta în revistă? El a adus recoltă. Era încă grâu, sămânță de grâu; acesta este motivul. Singurul lucru de care avea nevoie, a fost apa. Cuvântul lui Dumnezeu este același ca și atunci în urmă cu mii de ani când El l-a exprimat. Singurul lucru de care are nevoie este apa. Din ce motiv nu avem o recoltă? Pentru că am lăsat să intre înăuntru soiul de sămânță greșit. Se întreabă: „Câți doresc să-și schimbe carnetul de membru?” Atunci se face din voi un copil al iadului de două ori mai rău ca înainte. „Câți din voi, metodiștilor, doriți să deveniți baptiști? Care dintre voi baptiștilor, dorește să devină pentecostal? Câștigați-i, ca să devină membri la noi!” Aceasta este o prostie. Vorbă goală; vorbă goală a satanei! Nu este deloc viață în ea. Este un amestec fățarnic, mort de două ori cu rădăcinile smulse. Nu a zis Isus: „*Orice răsăd pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină*”? Denominațiile, sau indiferent ce, vor fi smulse din rădăcină. Numai Cuvântul lui Dumnezeu va dăinui. Așa a zis-o El. Fiecare cuvânt al omului este minciună; numai Cuvântul Lui este adevărul. Unde să mergem? Mai bine ar fi să vă veniți în fire. Dar voi nu puteți să auziți, doar dacă sunteți hotărâți mai dinainte să o auziți. La aceasta ne vom întoarce.

Nu-i de mirare că la unii este ca și apa care cade pe spatele unei rațe. Ea este făcută așa ca să respingă apa și nu s-o absoarbă. Arca a fost făcută din lemn de gofer. La interior, trunchiul este gol. Crește așa și este cel mai ușor lemn care există, mai ușor decât lemnul de balsa. De ce au luat acest lemn? Pentru ca să-l poată tencui cu smoală. Voi întrebați: „N-ar fi fost tot așa de bun lemnul de stejar?” Nu, nu s-ar fi lipit smoala de el, ci ar fi respins-o. Este un lemn neaderent. Acest lemn absoarbe. Tot așa este o sămânță adevărată a lui Dumnezeu – primește Duhul. Tot ce este denominațional, toată necredința a fost scoasă afară. Dacă Duhul

Sfânt vine înăuntru, în acel germen care este acolo, va aduce la viață din nou o sămânță. Exact așa este. Următorul fiu al lui Dumnezeu se naște. Amin. Următorul „dumnezeu mic” – un fiu al lui Dumnezeu.

Eu sunt un Branham, pentru că sunt fiul lui Charlie și Ella Branham. Aceasta mă face un Branham, căci eu sunt sămânța lor. Prin unirea lor eu am venit la existență ca sămânță. Prin aceasta am venit eu la existență. Când Dumnezeu și Cuvântul lui devin una (Aleluia), aceasta se întâmplă când Duhul lui Dumnezeu udă sămânța lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu și atunci va fi descoperit Dumnezeu. Atunci nu mai este fiecare în parte, ci Dumnezeu. De ce? Pentru că voi sunteți morți; voi nu mai existați. Voi vă socotiți morți, goi și așteptați germenul seminței. Ce este atunci? Nu mai sunteți voi; nu mai este omul – este Dumnezeu în om! Este germenul din sămânță ca și Cuvântul vorbit la început. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu este descoperit într-un om, atunci nu mai este omul; căci omul a murit. El nu poate fi în același timp o încrucișare și un fiu. Ori este un fiu al morții ori este un fiu al vieții. Dacă este un fiu al morții, atunci lăsați-l Satanei, pentru ca să-l omoare. Predați-vă o clipă lui Dumnezeu, pentru ca să-l omoare, să-l scoată afară pe Satan care este în voi și să vă golească. Permite-ți lui Dumnezeu să planteze în voi propria Lui viață. Atunci nu mai sunteți voi; este viața lui Dumnezeu, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu. Imediat după ce Duhul Sfânt o udă, va veni la existență aceeași viață. Înțelegeți? Aș mai predica despre aceasta, dar mai am 30-40 de pagini cu texte biblice în fața mea și am folosit doar trei din ele. Bine.

Aceleași lucrări vor fi descoperite prin noi, pentru că este același Cuvânt. Dacă voi doriți să faceți lucrările lui Hristos, trebuie să faceți același lucru pe care l-a făcut El. El a zis: „*Cine crede în Mine, va face lucrările Mele*”. Ce înseamnă aceasta? Ce să crezi? Că El este germenul original al Seminței care a venit. Ce este sămânța? Lăsați-mă să iau aceste batiste. Aceasta reprezintă pe omul care trebuia să vină. Acest om trebuia să vină. Ce s-a întâmplat? Eva a adus o încrucișare. Ce s-a întâmplat prin aceasta cu el? El a fost dat morții; trebuia să moară, atunci a ieșit acesta la iveală. Și în acest punct se află Cuvântul. Ce s-a întâmplat? Cuvântul a fost aici. Cuvântul pe care l-a rostit Dumnezeu: „*Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți Pământul*”, nu a găsit în primă faza loc de împlinire. Într-un sfârșit, acest Cuvânt s-a împlinit prin pântecele unei fecioare.

Astăzi o să vorbim mai detaliat despre cele două pântece. Deci, ce s-a întâmplat? Din El a ieșit la iveală sămânța, germele vieții – apa, prin care sămânța are posibilitatea să se reproducă. Duhul a ieșit afară din El și s-a ridicat. Noi suntem aici. Am venit aici. Ce s-a întâmplat? Noi credem. Noi credem! Ce a spus Isus? *“Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu”* (Ioan 14:12). „Voi sunteți confirmarea că Duhul Sfânt s-a coborât în chipul unui porumbel asupra Mea și a făcut asta.” El nu a fost rezultatul unei încrucișări, ci al unei nașteri printr-o fecioară – nu în felul în care un bărbat și o femeie fac un copil – nu, nu în felul acesta, El nu a fost o încrucișare, ci născut printr-o fecioară. ***“Vă voi da această viață, dacă primiți în credință tot ceea ce a spus Tatăl, toți proorocii - tot Cuvântul. Voi turna această viață peste voi și atunci nu veți mai putea fi altfel decât Mine”.***

Aici este punctul! *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* Ce a făcut El? Numai ceea ce Îi permitea Tatăl; ceea ce El vedea. Ioan 5:19: *“Eu fac doar ceea ce văd pe Tatăl făcând”*. Ce a făcut El? El a devenit Om. Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit între noi. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi. Cuvântul vorbit a produs, cu ajutorul unei fecioare, un trup. În acest trup a venit apa, Duhul. El L-a spălat prin baia de apă a Cuvântului, a venit în interiorul Lui și a locuit acolo. Viața lui Dumnezeu a venit și s-a descoperit prin Hristos. Dumnezeu a fost în Hristos, Unsul. “Hristos” înseamnă Unsul – un Om, care a fost uns. Dumnezeu locuia în El. Ce a fost asta? Sămânța într-un trup; Unsul, care prin trupul uns de Duhul Sfânt a adus la iveală Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. *“Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.”* El a fost Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. După aceea EL a murit, pentru a plăti prețul încrucișării voastre.

Aici este punctul! De ce s-a întâmplat? Pentru ca voi să puteți muri pentru voi înșivă și să fiți umpluți cu Cuvântul Lui, pentru că voi credeți Cuvântul Lui. Atunci vine jos Duhul Sfânt care a fost în El pentru a uda sămânța ca să crească. Ce înseamnă asta? Dumnezeu se descoperă și continuă lucrarea Sa prin Întâiul Său născut, care a murit pentru viața noastră încrucișată, pentru a ne aduce înapoi, pentru a redeveni fii și fiice ai lui Dumnezeu. Aceeași viață trebuie să iasă la iveală prin biserică, pentru ca și Cuvântul să aibă continuitate, să se poată descoperi așa cum s-a descoperit și prin Hristos. Hristos a fost Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. El a murit, și-a dat viața pentru a putea trimite Duhul

Său. El s-a ridicat la cer în trupul Său și revarsă Duhul, pentru a uda pe cei pentru care a murit și asta doar dacă credem. Despre asta este vorba: *Daca credeți! "Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu."*

Duhul Sfânt vine peste același Cuvânt al lui Dumnezeu. Voi întrebați: "De ce pui atât de mult accent pe Biblie?" **Biblia trebuie să fie în voi.** Cuvântul este o sămânță, dar atâta vreme cât este doar scris, nu va produce nimic. Dar în momentul în care pătrunde în inimă, încep să se descopere lucrările lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Atunci se descoperă puterea, atunci se descoperă smerenia, atunci au loc viziuni. Atotștiința dispare. Voi deveniți un nimic. Hristos prinde viață în voi. Voi muriți – El trăiește. Despre asta este vorba. Eu trăiesc pentru că El a murit. Când eu mor, poate El trăi. El mi-a făgăduit viața, cu condiția ca eu să mor. Eu am murit pe deplin, pentru a putea trăi viața Lui. Cum am făcut asta? Prin faptul că am acceptat Cuvântul Său, Sămânța Sa și L-am primit prin credință în inima mea. Eu cred și de aceea scot în evidență exact ceea ce este scris în Biblie.

Acum, fraților, uitați-vă ce avem în întreaga țară. Sunt atât de multe imitații. Să mai rămânem puțin la punctul acesta. Aceste lucrări care au fost descoperite prin Hristos, trebuie să se facă și prin Biserica Sa. Aceasta a spus-o El în Ioan 14:12 – "*Cerurile vor trece, dar Cuvântul meu rămâne în veac!*" Este adevărat? El a fost ales înainte de întemeierea lumii pentru a transforma Sămânța Cuvântului în trup. Ar fi mai bine să mă opresc aici. Voi poate înțelegeți, dar cei care vor asculta benzile poate nu înțeleg.

Rânduit mai dinainte: toate fiicele și toți fiii lui Dumnezeu sunt rânduiți mai dinainte. O să citim imediat locul din Scriptură. Este vorba despre Efeseni 1:5. Noi toți suntem rânduiți mai dinainte. De ce? Hristos este Sămânța originală și această sămânță originală a fost rânduită mai dinainte prin cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu. Dumnezeu a știut că va avea loc căderea în păcat, de aceea l-a rânduit pe El pentru a lua locul nostru. Ați înțeles? Toate fiicele și toți fiii lui Dumnezeu sunt rânduiți mai dinainte.

"Dar", spuneți voi, "ar lepăda El pe cineva?" Nu! Voi aveți libertatea de a vă decide singuri, dar pentru că El este Dumnezeu cel veșnic, știa dinainte ceea ce va urma. Eu v-am spus deja acest lucru. El a știut cine sunt ei. El nu a determinat-o pe Eva să facă lucrul pe care l-a făcut. El nu a îndemnat-o să facă acel lucru, dar El a știut că ea îl va

face. Nu este de mirare că El a spus în Ioan 12: “Au ochi și nu văd, au urechi și nu aud. Isaia a vorbit chiar de voi. Isaia v-a văzut mai dinainte”. Cred că acolo este scris. Nu vă notați încă, o să revenim mai târziu asupra acestui Cuvânt. Ei ședeau acolo și cu toate că aveau ochi și urechi totuși nu puteau să vadă. De ce? Ei aveau o atitudine de respingere față de Cuvânt. Isus a spus: “Fățarnicilor! Voi sunteți copiii diavolului și lucrările lui le faceți. Voi puteți să vă lepădați de Mine și să respingeți slujba Mea. Arătați-Mi dacă slujba voastră scoate în evidență întregul Cuvânt al lui Dumnezeu”. Dar slujba Lui așa era.

Voi sunteți rânduți mai dinainte la fel cum a fost și El. Acum puteți spune: “Cum se întâmplă această alegere dinainte?” Toți cei care nu înțeleg aceasta, îi rog să ridice mâinile, acum mă apropii de încheiere. La început Dumnezeu le-a poruncit lui Adam și Evei: “*Fiți roditori, înmulțiți-vă și umpleți Pământul*”. Atunci a fost introdusă reproducerea prin sex. Dar ce a produs încrucișarea? Moartea. La aceasta venim astăzi după-amiază când vom vorbi despre cele două pânțece.

Dumnezeu a văzut și a rânduit mai dinainte un Pământ plin de fii și fiice. El a rânduit mai dinainte că ei trebuie să fie acolo. Necredința față de Cuvânt a cauzat încrucișarea. Dar Dumnezeu ne-a reșezat, în așa fel încât să nu mai trebuiască să fim o încrucișare; voi puteți pur și simplu să vă întoarceți la Cuvântul original și să fiți un fiu al lui Dumnezeu, așa cum ar fi trebuit să fiți de la început. Hristos nu putea fi altceva decât ceea ce El a fost. El a fost Fiul lui Dumnezeu. Așa este. Vedeți ceea ce vreau să spun? Vedeți, dacă sunteți rânduți mai dinainte, o să recunoașteți Cuvântul lui Dumnezeu. O să îl credeți. De ce? Pentru că ceva nou este prezent. Ați auzit de moștenire în mijlocul vreunei familii? Când un fiu îi seamănă tatălui său sau mamei sale, bunicului sau bunicii? Atunci acolo este vorba de moștenire într-o familie. Voi ați auzit despre acest lucru, nu-i așa?

Același lucru este și cu rânduirea mai dinainte. Voi trebuie să vă aflați într-un mod corect aici de la început. Dar pentru că voi ați venit aici așa cum ați venit, sunteți supuși căderii în păcat. Dar pentru că sunteți rânduți mai dinainte, ascultați Cuvântul iar acesta vă aduce înapoi acolo, unde ați fost rânduți mai dinainte. Amin! Acest lucru nu l-am văzut astfel niciodată. Vă aduce înapoi. Ce vă determină să credeți Cuvântul și celelalte lucruri să le respingeți? Vine de la faptul că în voi se află ceva. În urmă cu mult timp ați fost rânduți să trăiți aici pentru totdeauna.

“Ei, bine. Arată-mi locul din Scriptură, predicatorule”. Aici se află: *“Și pe aceia pe cari i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe cari i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe cari i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*. Pentru ce se mai predică atunci, frate Branham? Pentru că acolo, în lume, se mai află o recoltă. Eu de fapt arunc o plasă. O arunc și aștept să văd ce s-a prins în ea. Dacă mizeria unsuroasă a lumii o respinge, dacă denominațiile o resping, eu nu pot să schimb nimic. Dar dacă acolo, în lume, se află cineva, care poate accepta Cuvântul, atunci acest cineva va deveni cu siguranță un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Amin. Căci este rânduit mai dinainte de întemeierea lumii.

Dumnezeu a putut să-și facă lucrările prin Isus, datorită faptului că Isus era Fiul rânduit de mai dinainte. El era Mielul de jertfă dinainte de întemeierea lumii. Așa cum am spus-o mai înainte, din Geneza 1:1, chiar în urmă cu milioane de ani a fost El rânduit să-Și ocupe locul. De aceea făcea El voia Tatălui. El a fost Cuvântul descoperit. Prin fiecare fiu al Său se descoperă acest lucru. Aceștia sunt cei care sunt rânduiți mai dinainte. Această mică grupă din fiecare generație va apărea la răpire. De aceea țineți-vă bine de aceste lucruri. Pavel a vorbit despre ei în Evrei 11. El a spus că *“au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, munciți, ei de care lumea nu era vrednică”* Amin! *“au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului”*, au fost urmăriți și *“tăiați în două cu fierăstrăul”*, ca de exemplu Isaia și mulți alții. Pavel a vorbit despre acești bărbați. Cine a fost acela despre care spune el că a fost tăiat în doua cu fierăstrăul? Proorocul Isaia. Rânduit de la întemeierea lumii. El ar fi putut fi născut prin pântecul Evei.

Dar el a venit prin poala altei femei, pentru că Duhul Său a trebuit să vină aici și să depună mărturie. Și Isus a trebuit să vină, ca să depună mărturie despre moarte, despre îngropare și despre înviere și anume că oamenii mor, dar prin El vor învia. Pentru că El este Sămânța care trebuie să vină. Amin. Sper că voi înțelegeți aceasta. Așa cum El a fost rânduit mai dinainte, Sămânța Cuvântului, Cuvântul lui Dumnezeu o să devină trup și în voi, Biserica Lui. Voi spuneți: “Sigur, frate Branham, cred fiecare Cuvânt”. Atunci nu faceți nici un compromis când vine vorba de tradiții. Țineți-vă bine strânși de Cuvânt, rămâneți cu Cuvântul și fiți atenți la ceea ce se întâmplă. Spuneți: “Doamne, cred Cuvântul. Trimite Duhul Sfânt”. Fiți atenți. Dacă El continuă și depune mărturie,

știți că ați primit-o; nu pe baza unui sentiment, asta pot și dracii; nu pe baza unei minuni, asta pot și dracii, ci **pe baza credinței voastre continue în Cuvântul Domnului și a vieții pe care o trăiți**. Voi să nu vă înșelați. Așa se transformă Cuvântul în trup; udat de același Duh.

Un moment, vă rog. Pe lângă acest lucru nu pot trece. Isus a fost după trup Sămânța lui Avram. Este adevărat? O Sămânță a lui Avram care a fost rânduită mai dinainte. Ce fel de viață a dovedit El, când Duhul a fost turnat peste El? El a dovedit o viață de credință. Ce fel de viață? “Tu vrei să spui că era un străin ca și Avram?” În ceea ce privește lucrul acesta, oamenii sunt destul de derutați. Ei cred că un om al lui Dumnezeu face asta și cealaltă, trebuie să facă și să urmeze ceva anume. O, îndurare! Sigur că nu! În cel fel a fost Hristos sămânța lui Avram? Doar nu în ceea ce privește trupul Lui. Pentru că Isaac, sămânța naturală a lui Avram a căzut și a murit în cele din urmă. Și el a căzut și s-a încrucișat. O să ne întoarcem la acest lucru. Este vorba despre sămânța de credință a lui Avram, care a crezut în orice împrejurare Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este.

Știți, acum aș putea sări în sus de bucurie. Priviți înapoi, înțelegeți. Sămânța de credință a lui Avram. Ce a fost important? Nu trupul lui Avram, ci credința lui Avram. Ce a crezut Avram? Cuvântul lui Dumnezeu. Orice s-a întâmplat, el a numit tot ceea ce era în contradicție cu Cuvântul ca fiind inexistent. Nu ar rupe acest lucru denominațiile în bucăți? Sigur că da! Dacă s-ar aduce adevărul despre căsătorie și divorț, așa cum este scris în Biblie, s-ar destrăma fiecare comunitate din acest oraș sau din alte orașe, dacă ar încerca să se orienteze după Cuvânt. Niciuna dintre părți nu are dreptate. Acest lucru îl pot dovedi cu Cuvântul. Ambele părți sunt greșite. Acum nu o să spun dacă un bărbat sau o femeie ar trebui să facă una sau cealaltă, pentru că este destulă derută între ei. Isus a spus: “Lăsați-i în pace să facă ce vor. Orbii conduc orbii”. Doar s-ar certa în legătură cu aceasta, dar nu ar crede-o. Dacă ar fi născuți din nou pentru viața veșnică, ar crede Cuvântul. Așa este. Dacă ar crede, Dumnezeu li s-ar descoperi. Dacă nu o cred, atunci nu o cred.

Vrem să ne ocupăm în continuare de tema începută. Poate o să ne reîntoarcem mai târziu la aceste lucruri. Dar mai înainte vrem să vedem de ce trebuie să credem aceste lucruri și cum trebuie să le credem. Voi trebuie să le credeți. Dacă nu o faceți, sunteți pierduți. Așa este. ”Ce să credem, frate Branham? Să te credem pe tine?” Nu, nu pe mine. Dacă

mă credeți pe mine, atunci numai pentru faptul că aduc Cuvântul. Eu nu adaug Cuvântului nimic, ci doar vă spun ce spune Biblia despre credința în acest Cuvânt. Eu am încercat să cred acest Cuvânt așa cum este scris. Eu nu adaug nimic și nu scot nimic din el. Eu citesc așa cum este scris și cred tot în acest fel prin harul și cu ajutorul Dumnezeului Cel Atotputernic. El l-a confirmat și invit pe fiecare să îl contrazică. Voi, cei care ascultați benzile, veniți și faceți-o. Numiți ceva ce eu am anunțat și nu s-a împlinit. Spuneți-mi ceva ce Dumnezeu a spus cândva și nu a confirmat și nu a împlinit așa cum a fost spus.

Dacă Sămânța Cuvântului a fost rânduită mai dinainte, așa cum El a fost, atunci ce produce aceeași Apă? Este biserica de astăzi o mireasă rânduită mai dinainte? A spus Dumnezeu că va avea o mireasă fără pată și fără zbârcitură? Atunci este deja rânduită mai dinainte, nu-i așa? Și Hristos a fost rânduit mai dinainte. El a fost sămânța împărătească a lui Avram. Ce s-a în întâmplat prin aceasta? Când Duhul s-a coborât peste Hristos, El a depus mărturie despre Cuvântul lui Dumnezeu. Și când Apa, Duhul, cade peste Sămânța Cuvântului, atunci sămânța împărătească a lui Avram, care crede același Cuvânt al lui Dumnezeu, va aduce același fel de recoltă.

Voi spuneți: “Aceasta nu o cred”. Atunci haideți să cercetăm. Vrem să aflăm dacă suntem sămânța lui Avram. Ne reîntoarcem în Geneza 17. Eu nu menționez totul, dar unele lucruri trebuie să le spun, pentru că altfel vin criticii și spun: “Asta nu credem”. De aceea o să citim câteva lucruri, pentru ca El să îi împiedice să se grăbească să spună ceva. Geneza 17:7. Haideți să citim începând cu versetul 6. *“Te voi înmulți nespun de mult; voi face din tine neamuri întregi; și din tine vor ieși împărați. Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia, Eu voi fi Dumnezeul tău și al seminței tale după tine”*.

Deci, cine este sămânța lui Avram? Nu urmașul lui după trup. Pavel a spus că un iudeu nu este cel care în exterior este un iudeu, ci cel care este iudeu în interior. Deci, cine este sămânța lui Avram? Cel care crede întreg Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent ce ar spune o denominație, ce ar spune tatăl sau mama voastră sau oricine altcineva. Ei cred tot Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus: “Eu închei legământ cu tine. Acest legământ este rânduit mai înainte de întemeierea lumii și este valabil pentru tine și pentru urmașii tăi, care îl cred, în fiecare

generație după tine”. Aici o aveți: Sămânța lui Avram! Dumnezeu a spus: “Vreau să-l închei legământul cu sămânța ta”.

Voi spuneți: “Frate Branham, fiecare poate să preia Cuvântul acesta”. Așteptați un moment. Vrem să citim din Efeseni și anume din capitolul 1. Haideți să citim din acest loc pentru a vedea ce are de spus Dumnezeu despre tema aceasta. Ascultați. Fiți atenți cui i se adresează Pavel. Fiți foarte atenți și încercați să înțelegeți. Mai avem încă 40 de minute și după aceea încheiem pentru a merge la masă. „Eu, Pavel, un apostol” – Ce este un apostol? Un trimis. “Pavel, un trimis al lui Isus Hristos”. Este adevărat? “Prin voia lui Dumnezeu”? Aici am citit greșit, nu-i așa? “Prin voia lutheranilor”? Deci: ”*Pavel, un trimis al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții*” (către cine? Tuturor? Nu. Nu toți o pot primi.) “*către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus*”. Celor care deja sunt în El. Acelora sper să le vorbesc și în această dimineață în acest loc: celor care sunt deja în Hristos Isus. Vedeți, acestora li se adresează. Acestor bebeluși de afară nu li se pot spune aceste lucruri. Carne ei nu pot încă mânca; ei încă trebuie să bea lapte. Ei sunt degenerați. Gândiți-vă că ei nu pot mânca hrană tare.

„...și credincioșilor în Isus Hristos: “*Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos. Bindecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a bindecuvântat*” - el se adresează aici bisericii, nu celor din afară. Doar bisericii. - ”*cu tot felul de bindecuvântări duhovnicești, în locurile cerești*”. Așa este și în această dimineață, doar pentru cei care iubesc Cuvântul și-l mănâncă. Ei îl acceptă. „*Căci în El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii*”. L-am ales noi pe El? “Dar, frate Branham, scuza-mă, eu am făcut-o!” Nu! Conform Cuvântului nu tu ai făcut-o. Isus a spus: “*Nu voi m-ați ales, ci Eu v-am ales*”. O, da! Când a ales El biserica? Ce a spus Isus, când și-a ales El biserica? Înainte de întemeierea lumii! „*Căci în El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii*” – s-a întâmplat la ultima trezire pe care a ținut-o Dr. Cutare? Nu, nu. Lucrul acesta puteți să-l citiți poate în vreun crez sau în vreo carte, dar nu în Biblie. „*Căci în El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii*”. – Când am fost noi aleși? La ultima trezire? În seara în care am acceptat mântuirea noastră? Nu, pe vremea când nu exista nici o lume, nici o stea, nici un atom, nici o moleculă – atunci am fost aleși. Amin. O, nu mă lăsați să încep să predic despre acest lucru!

Eu vreau doar să vă fac să înțelegeți acest lucru. „...aleși înainte de întemeierea lumii” – ca să fim membri? “Dacă suntem salvați, putem face ce vrem!” Nu! „...ca să fim sfinți și fără prihană, înaintea Lui, după ce ” – prin faptul că am devenit membri? O nu! Se numește “în dragoste”, nu-i așa? Este adevărat. În dragoste! Mă scuzați. Cred că am exprimat-o prea despărțit. Ar trebui să nu fac așa.

“...după ce în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiți prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale”. Cine a făcut acest lucru? Dumnezeu. Când l-a făcut? Înainte de întemeierea lumii! Dacă am fost născuți în mod nedrept, prin stricăciunea Evei – noi suntem copiii ei și de aceea supuși morții – atunci a trebuit ca Dumnezeu cel Atotputernic să găsească o posibilitate pentru salvarea copiilor Săi.

“Toți cei, pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine și nimeni nu poate veni la Mine decât dacă Tatăl îl atrage mai întâi”. Unde sunt marile voastre lucrări pe care le-ați făcut? Voi nu ați făcut nimic. Vouă ar trebui să vă fie rușine, Dumnezeu a făcut totul. Lucrurile au desfășurarea lor corectă.

Odată a venit cineva la mine, și mi-a spus că cineva m-a insultat și m-a învinovățit că aș fi făcut ceva greșit. Eu i-am răspuns: “Uită acest lucru!” El a întrebat: “Cum poți să iei lucrurile așa ușor. Se referă și la familia ta”. Eu am răspuns: “Ah, aceasta a fost rânduită dinainte de întemeierea lumii ca să fie o încercare pentru mine! Sigur! Este în regulă așa!” El a întrebat: “Cum reușești acest lucru?” Am spus: “Dacă m-aș uita tot timpul la acest lucru, aș cădea în continuu”.

Așa este cu oamenii din ziua de astăzi. Se spune: “Frate Branham, dacă eu primesc adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, o să mă arunce afară”. De ce vă aruncați privirile numai atât de departe? Uitați-vă la sfârșitul drumului vostru. Un om care privește doar până în apropiere, nu știe unde duce drumul lui. Se pare doar că este departe. Dar dacă vă uitați în depărtare, nu vă îngrijorați de ceea ce se întâmplă aici, ci voi știți încotro mergeți. Așa este! Uitați-vă încotro mergeți și rămâneți în concordanță cu Cuvântul.

El ne-a rânduit pentru a fi fii, care să-I aparțină Lui. Credeți voi acum că noi suntem rânduiți mai dinainte? A fost Isus rânduit mai dinainte? El a fost Mielul de jertfă înainte de a fi lumina, înainte de a fi existat vreun meteor, vreo moleculă, vreun atom sau orice altceva. El a fost Fiul lui Dumnezeu care trebuia să moară. O, măreția lui Dumnezeu!

Și atunci, aceste minți cât aluna, care au provenit dintr-un incubator artificial, vor să discute și să spună că toate aceste lucruri nu ar fi adevărate. Este o rușine! Cine sunteți voi de fapt? Unii dintre voi susțin că nu ar exista nici un iad și voi chiar stați în fiecare zi pe el – pe 8000 de mile de magmă. Și atunci mai vreți să vă ridicați privirile și să Îl înfrunțați pe Dumnezeu? Dacă disprețuiți Cuvântul lui Dumnezeu, Îl disprețuiți pe Dumnezeu. O, ce mare ești tu, Doamne! Cât de credincioși ar trebui noi să fim! Cei ce sunt credincioși Cuvântului și Duhului trebuie să fie una. Înțelegeți acest lucru?

Credincioșii, Cuvântul și Duhul reprezintă o unitate absolută. Voi nu mai gândiți gândurile voastre; voi nu vă mai bazați pe înțelepciunea proprie. Nu este minunat? Gândul care era în Hristos, se află și în voi. Gândul lui Hristos în voi, va lua Cuvântul așa cum a făcut-o El, pentru că El era Cuvântul. Dacă gândul lui Hristos este în voi, voi sunteți Cuvântul. Voi sunteți Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Voi Îl reprezentați pe Pământ, prin faptul că voi continuați lucrarea Lui. Așa ar trebui să fie cu biserica. Dacă este așa, atunci Biblia se poate descoperi, cum s-a întâmplat la început, în timpul ucenicilor. Atunci trăiește Biblia din nou și anume în voi.

Permiteți-mi să mă uit pe notițe. Trebuie să încerc să mai parcurg foarte repede cel puțin 15 pagini. Nu îmi place, dar va trebui să mă grăbesc. Altfel o să folosesc și această după-amiază și mâine mai am o adunare! Trebuie să mă grăbesc. O să încercăm să înaintăm mai repede dacă se poate. Credeți voi? Bine.

Dacă așa este, atunci o să se descopere Biblia ca și în zilele lui Hristos, pentru că și voi sunteți o sămânță rânduită mai dinainte, așa cum a fost și Hristos. Atunci când ploaia cade peste sămânță, viața iese la iveală de la sine. Atunci se întâmplă același lucru ca și pe vremuri, când Duhul Sfânt a căzut peste sămânța despre care Isus a spus că El a ales-o înainte de întemeierea lumii. Chiar și ei au fost sămânța aleasă. Este așa? S-au retras în odaia de sus. Sămânța, Cuvântul se afla în ei, dar încă nu a străpuns la viață. Dintr-odată a venit un vâjâit din cer și ploaia a căzut peste ei. A umplut toată casa în care se aflau. Atunci a început sămânța să crească. A început să se descopere. Cuvântul lui Dumnezeu a devenit realitate.

De ce a slăbit atunci focul trezirii? Mi-am notat cel puțin 10 locuri din Scriptură la care o să mă refer. Mi-aș dori să puteți să le vedeți. Dar va trebui totuși să le citesc pe sărite pentru ca voi să nu pierdeți privirea

de ansamblu. Deci, de ce a slăbit focul trezirii? Va trebui să amintesc niște nume aici. Pe viitor nu o s-o mai fac, doar dacă Dumnezeu îmi spune. Și totuși trebuie să numesc câteva nume și trebuie să spun câteva lucruri, pe care nu vreau să le spun. Dar acest lucru se întâmplă doar pentru a face de înțeles aceste lucruri. Vedeți acum încotro mă îndrept și vedeți și motivul pentru care am făcut ce am făcut. Eu cred că acesta este Cuvântul. Eu cred că Hristos are o Biserică și că această Biserică este câmpul. O să ne reîntoarcem mai târziu la acest punct. În acest câmp trebuie să semănați Cuvântul, înainte ca Duhul să producă ceva.

De ce au dispărut focurile trezirii? Nu se prea mai aude de Billy Graham și despre alți mari evangheliști. Oral Roberts nu mai incendiază țara așa cum o făcea odată. Despre adunările mele abia că se mai aude ceva. Astea sunt doar trei exemple. Ce se întâmplă? Și acum o să primim o învățătură adâncă. Eu trebuie să clarific ceva, dacă aceste benzi vor ajunge în mâinile lui Billy Graham sau Oral Roberts, vreau să știți, frații mei, că eu nu vă desconsider. Poate ați observat că eu mă includ ca și frate împreună cu voi în Evanghelie. Cred că după aceea o să înțelegeți mai bine de ce am făcut ceea ce am făcut. Sper să primesc har de la Dumnezeu și de la voi când o să vă împărtășesc în mod sincer motivul. Billy Graham. Nu de mult timp lumea a fost aprinsă prin Billy Graham. Astăzi se aude foarte rar ceva despre acesta. El mai lucrează; dar ce s-a întâmplat? Oral Roberts a răspândit focul pe întregul pământ. Dar acum se stinge. Tommy Osborn și toți ceilalți sunt bărbați buni și temători de Dumnezeu. Ce s-a întâmplat? Eu cred că Dumnezeu m-a chemat pentru o slujbă. Ce s-a întâmplat cu slujba mea? Aici trebuie răspuns la unele întrebări. Ce s-a întâmplat? Voi ziceți: „Frate Branham, slujba ta este cea mai moartă dintre toate”. Este adevărat. De Billy Graham se aude mai mult ca de mine. Despre Billy se relatează mai mult ca de Oral. Chiar despre Oral o să se relateze într-o zi mai mult decât despre mine în șase luni. De Tommy Osborn, Tommy Hicks și toți acești bărbați temători de Dumnezeu se aude mai mult. Cât privește lucrul acesta, în comparație cu ceilalți, slujba mea este cea mai neînsemnată. „Ce s-a întâmplat, frate Branham? Tu ne-ai spus întotdeauna că tu crezi Cuvântul, ș.a.m.d. Ce s-a întâmplat cu tine? Ce s-a întâmplat?”

Noi dorim să știm aceasta. Întipăriți-vă acest lucru în mintea voastră. „Închideți umbrela și scuturați ploaia!” Deschideți-vă inima și ascultați. Gândiți-vă că Biblia spune în textul pe care l-am citit din Gen. 1 și din care ne-am extras gândurile de bază pentru astăzi, că fiecare

sămânță va aduce roade după felul ei. Trebuie să aducă roade după felul ei. Așa este. Fiecare sămânță trebuie să facă asta. Gândiți-vă că pământul este plin de sămânță și ploaia face posibil ca fiecare sămânță să aducă rod după felul ei. Cred că timpul recoltei este aproape. Nu credeți acest lucru? Voi sunteți de acord! Noi ne aflăm în fața timpului de recoltă. Semințele au fost însămânțate. Asta se întâmplă cu noi. Sămânța a fost semănată. O, Dumnezeule, eu aș dori ca voi să puteți vedea ce trece acum pe lângă mine. Sămânța este semănată. Voi știți că există o perioadă a semănatului și o perioadă a recoltatului. Voi știți că așa este.

Au fost semănate trei feluri de semințe. Una denominațională prin Billy Graham. El a fost semănătorul principal. Oral Roberts a fost pentru pentecostali. Și sămânța pentecostală a fost semănată. Acum mă refer la organizație. Atunci și Cuvântul a fost semănat. Oamenilor, voi trebuie să înțelegeți aceste lucruri. Eu nu voi mai spune aceste lucruri, doar dacă Dumnezeu îmi poruncește. Eu vreau ca voi să înțelegeți bine și clar aceste lucruri. Trei feluri de semințe au fost semănate. Timpul semănatului este ca și trecut. Semințele trebuie semănate înainte de ploaie. Așa este. Eu mă refer la Duhul. Voi nu veți fi de acord, dar mai ascultați un moment. Prima dată trebuie ca sămânța să fie semănată, apoi cade ploaia, pentru a uda sămânța. Așa este? Se află cineva aici care vorbește evreiește, care știe câteva cuvinte în evreiești? Voi puteți să le căutați, dacă vreți.

Auzim atât de mult în diferite organizații că acum ne-am afla în timpul ploii târzii. Aceasta este o prostie. Nu este așa. O, acum se întâmplă ceva! O văd cum trece prin fața mea. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Tocmai am avut o viziune. Aproape că nu pot să continui. De fiecare dată când mă uit, văd cum se desfășoară în fața mea. Apoi se întrerupe și mă întorc la predicare. Am încercat să privesc pe unii dintre voi. Dar oriunde mă uit văd, mi se arată ceva. Voi încerca să repet ceva pentru a fi sigur că am amintit acest lucru. Nu știu ce s-a întâmplat în timpul viziunii.

Eu cred că timpul recoltei este aproape. Semințele au fost semănate. Semințele denominațiilor au fost semănate de către biserici și organizații, cum ar fi de către evanghelici, de către baptiști, prezbiterieni, lutherani. Și sămânța pentecostală a fost semănată în biserica pentecostală, prin oameni mari ca Oral Roberts, Tommy Hicks, Tommy Osborn. Ei sunt bărbați ai lui Dumnezeu. Eu cred că și Cuvântul

lui Dumnezeu a fost semănat și anume nefalsificat în afara tuturor acestor organizații. Acest lucru s-a întâmplat. Sămânța semănată are nevoie de apă, înainte de a crește. Ploaia trebuie să cadă înainte ca sămânța care a fost semănată să crească. „Dar” spuneți voi, „asta s-a întâmplat la noi, frate Branham”. Eu știu acest lucru, așa este. Vedeți, eu cunosc gândul vostru. Voi nu-l puteți ascunde. Deci, aveți grijă ce gândiți.

Sămânța trebuie semănată și după aceea are nevoie de apă pentru a crește. Voi spuneți: „Frate Branham, am primit ploaia”. Eu exprim acum gândurile voastre. Așa este. Este corect. Voi ați primit apa. Ați plantat vreodată varză sau altceva sau ați semănat sămânță? Când se plantează se udă puțin cu apă. Ce am primit noi în timpul semănatului? Ploaia timpurie. „O,” spuneți voi, „asta este absurd!” Un moment, vă rog! Uitați-vă în Ioel ce este scris despre ploaia timpurie. Puteți să căutați cuvântul evreiesc, dacă vreți. Notați-l, se numește „moureh”. Uitați-vă cum se traduce cuvântul evreiesc „moureh”. Înseamnă: învățătură. Ploaia învățaturii a căzut. Și ploaia de învățătura a denominațiilor a căzut. „Un milion mai mulți în anul 1944” – asta au vrut bapțiștii. Pentru ei era important numărul membrilor din biserică. Lui Oral Roberts și fraților din mișcarea penticostală, mă refer la întreaga mișcare penticostală, li s-au alăturat milioane de membri. Așa este. Dar minorității, cetei mici, i s-a dăruit Cuvântul, Sămânța. Ține-ți minte: cuvântul „moureh” înseamnă „învățătură” și este în legătură cu ploaia timpurie. Acolo este scris: „Ploaia-Moureh”, aceasta este ploaia de învățătură.

Ploaia de învățătura a căzut. Billy Graham a cucerit lumea. Penticostalii au cucerit lumea, iar Cuvântul a fost dat lumii. Ce este acum? Acum ea așteaptă ploaia târzie. Ea vine când roadele ies la iveală. O, sper că voi înțelegeți acest lucru. Voi veți recolta rodul seminței pe care ați semănat-o. Dacă denominațiile vor mai mulți membri, atunci îi vor primi. Asta s-a și întâmplat. Penticostalii vor mai mulți penticostali; asta vor și primi. Dar Cuvântul dă naștere fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. Și acest lucru vine. Vedeți ce va produce această ploaie târzie: ei vor sări peste ziduri. Ei vor fi ca și o armată care se apropie. Așteptați puțin. Voi veți recolta pe ogorul vostru rodul seminței semănate. Și cele două feluri de dominații. Înțelegeți acest lucru?

Cele două feluri de denominații se vor uni și vor merge în Sodoma. Dar Cuvântul rămâne la cei aleși, la sămânța împărătească. Isus a spus:

„Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi când Fiul Omului va reveni”. Doi îngerii au mers într-acolo – doi predicatori unși au mers spre Sodoma, pentru că au vrut să scoată afară pe un bărbat care alunecase, dar care mai avea ceva de la Dumnezeu în inimă, și pe soția lui. Voi știți ce s-a întâmplat cu ea. Ea a nesocotit harul. Uitați-vă la fiicele lui și la ceea ce au făcut după ce au ieșit afară. Asta este tot timpul „firul de păr din supă”. Voi știți că așa este. Mă scuzați pentru această exprimare, este ceva care te face să vomți. Dar voi știți ce vreau să spun. Așa a fost tot timpul. Acest lucru îl cunoaștem. Voi nu puteți nega Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar acolo a fost Cineva, care a rămas la Avram și i-a dat un semn. Este așa? Cineva care a rămas. Cum se numește Avram împreună cu ceata lui? Sămânța aleasă. Ei nu au mers în Sodoma. Ei erau pelerini și se mutau dintr-o parte în alta, ei nu erau o denominație. Dar cel care a aparținut de o denominație, a mers într-acolo și a construit un oraș. Lot a devenit acolo preot sau episcop, sau ceva de genul ăsta – un om bine văzut. El stătea ca judecător la poarta orașului. Asta s-ar spune: episcop sau prezbiter de filială. El putea să spună: „Pe acest om nu îl vrem în mijlocul nostru. Nu! El nu este de acord cu teologia noastră. Acest lucru nu îl putem accepta”. Acolo era bătrânul Lot; acolo ședea el. „Dacă el nu are un carnet de membru al organizației noastre, atunci nu îl vrem în mijlocul nostru!” Bastardule, cine te-a pus judecător peste casa lui Dumnezeu? Cuvântul lui Dumnezeu va fi totuși predicat.

Sfântul Martin a venit la o organizație asemănătoare. Acel bărbat nici nu a vrut să se ridice pentru a-i arăta respectul cuvenit, după ce el a intrat pe poartă. Acolo a permis Dumnezeu să ardă haina pe el și în acest fel a trebuit să se ridice și să-l salute pe proorocul lui Dumnezeu, care tocmai intra în oraș. Așa este. Scaunul, pe care stătea el, tronul, pe care ședea, a început să ardă. Voi ați citit istoria bisericilor. El a venit acolo cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, a înfăptuit semne și minuni și prin aceasta a dovedit că el stătea pe Cuvânt. Ei aveau episcopii lor; ei aveau tot ce voiau și ce credeau ei că este bine. Dar Dumnezeu a văzut că acolo se aflau copiii Săi aleși și a trimis pe cineva pentru a-i scoate afară. Gândiți-vă la aceasta.

Despre ce era vorba? Haideți să rămânem puțin aici. Lot a avut posibilitatea de a alege să nu fie denominațional. Este așa? El a avut posibilitatea de a alege să meargă cu Avram. Dar iubirea de lume l-a sufocat. Același lucru se întâmplă din nou și astăzi. Gândiți-vă că nici

unul din Sodoma nu a văzut vreuna din minunile supranaturale. Ei au fost orbiți. Predicarea Cuvântului a orbit ochii necredincioșilor. Asta au făcut Billy Graham și ceilalți. Au orbit ochii necredincioșilor. Voi nu puteți să negați că Isus a spus: „*Când Fiul Omului va reveni, va fi ca în zilele Sodomei*”. Este scris în Biblie. Exact așa va fi când va reveni Fiul Omului.

Fiți atenți, acolo era Unul, care era Cuvântul. El era Cuvântul. Unde a rămas El? La cei care aveau o făgăduință – la cei aleși. Cuvântul a rămas la cei aleși. Chiar și astăzi va rămâne Cuvântul la cei aleși. Ei sunt sămânța împărătească a lui Avram conform făgăduinței. Ce fel de lucrări a înfăptuit El atunci? Când s-a descoperit după 800 de ani în făptura lui Isus Hristos, a înfăptuit aceleași lucrări, pe care El, Cuvântul, le-a înfăptuit atunci la cortul lui Avram: El stătea cu spatele la cort și i se adresa lui Avram, nu cu „Avram” cum se numea el mai înainte, ci cu noul său nume. Acum numele lui era: „Avraam”, pentru că Dumnezeu i se arătase cu puțin timp înainte și îi dăduse numele „Avraam”. El a întrebat: „Unde este Sara?” – nu „Sarai”. „*Unde este soția ta Sara?*”, ca și cum nu ar fi știut.

El a răspuns: „Este în cort, în spatele tău”. Atunci El a zis: „Te voi vizita”. EU – un pronume personal. „La anul, pe vremea asta, mă voi întoarce la tine: atunci veți avea copilul pe care l-ați așteptat. Ploaia este pe punctul de a cădea. Tu ai avut destul sămânța în tine, prin faptul că ai crezut. Tu aștepti un fiu și el va veni acum”. Aceasta este biserica adevărată de astăzi, sămânța aleasă. „Tu l-ai așteptat. Eu ți-l voi trimite”. Cine a spus asta? - Cuvântul.

Voi spuneți: „Nu a fost Cuvântul!” Mă scuzați; Avraam l-a numit Elohim. Acesta este Cel Atotputernic, Cel care există prin El Însuși. El era Cuvântul – Elohim. La cine a venit El? La sămânța lui Avraam. Amintiți-vă: el nu avea nici o legătură cu denotațiile. El a rămas la cei aleși, a predicat și a făcut un semn. Isus a spus că acele timpuri vor mai veni. Aveți numai puțină răbdare. Sara a răs în sinea ei. Vedeți ce necurăție a fost aceasta? Ea nu credea și Dumnezeu putea s-o omoare pe loc. Știați acest lucru? Atunci a venit afară și a negat în fața lui Avraam. A răs în sinea ei. Poate că nici măcar nu a zâmbit, dar în inima ei a răs puțin și s-a gândit: „Eu, femeie bătrână de 90 de ani, care a intrat la menopauza în urmă cu 40 de ani și care a trăit tot timpul cu el? De 25 sau 30 de ani nu am mai avut nici o relație unul cu celălalt. Și El vrea să spună că o să mai am poftă cu domnul meu?” – împreună cu Avraam,

soțul ei. Astfel de femei ar trebui să fiți toate! Pavel a spus același lucru. Așa de mult să vă iubiți bărbații și să nu vă amestecați cu nimic. Rețineți aceste gânduri. După-amiază o să ne referim la aceste lucruri când o să vorbim despre pântecul mamei.

Ea îl iubea pe Avraam atât de mult, încât l-a numit „domnul ei”. „Acum când am îmbătrânit să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea este bătrân.” Și a râs. Îngerul i-a făcut de cunoscut lui Avraam cine era El – că era Cuvântul. El a întrebat: „De ce a râs Sara?” Atunci el a chemat-o și ea a spus: „N-am râs”. Dar El a zis: „Ba da, ai râs!” O, ce har! Vedeți, Dumnezeu ar fi omorât-o pe loc, dar el nu a fost în stare s-o facă. Vedeți prostia noastră. El ar trebui să ne omoare pe fiecare dintre noi, dar El nu poate. Pentru a o omorî pe Sara, El trebuia să-l ia și pe Avraam, pentru că Sara era o parte din el. Ei erau una prin căsătoria lor. Tot în acest fel nu poate El distruge biserica, pentru că ea este o parte din El însuși. Ea este o parte din Hristos, o parte a Cuvântului, care a devenit trup. „Har nemaipomenit, ce dulce este sunetul tău.” El nu putea să o facă. Ați înțeles? El nu putea s-o omoare. El nu putea să-i ia viața, pentru că ea era o parte a lui Avraam. Era trup din trupul lui și oase din oasele lui.

În ciuda greșelilor noastre! Voi spuneți: „Dar am făcut o greșală”. Nu-i nimic, și Avraam a făcut greșeli. El nu poate arunca biserica afară. El nu îi poate omorî pe cei aleși. El nu poate să vă ia viața pentru că voi sunteți o parte din El însuși. Voi sunteți Cuvântul; Cuvântul este în voi. El se descoperă, se dovedește prin iubire, bucurie, pace, îndelungă răbdare. Voi credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și toate Cuvintele lucrează – Dumnezeu lucrează prin voi. Vedeți, voi sunteți o parte a Cuvântului, care este Hristos. Noi am învățat că El este Cuvântul și noi suntem trup din trupul Lui și oase din oasele Lui. Așa este. Iar acum venim la ceva.

Moureh, moureh – ploaia, ploaia timpurie, ploaia despre care spunem că a și căzut. Ce s-a întâmplat? Ploaia timpurie a căzut în timpul semănatului. Ce s-a întâmplat când a căzut ploaia târzie? Sodoma și sodomii au ars, iar Avraam a primit fiul făgăduit. Isus a spus: „*Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu*”. Ploaia târzie va cădea în scurt timp. O s-o primim. Eu nu vreau să mă opresc prea mult în punctul acesta, pentru că știu că mai am ceva foarte bun.

Cele două denominații se vor uni. Penticostalii și toți ceilalți se vor uni. Dar Cuvântul va rămâne la sămânța făgăduită a lui Avraam, așa cum s-a întâmplat și atunci. Isus a spus: „Cum a fost atunci, așa va mai fi”. Aveți urechi de auzit și ochi de văzut și o minte cu care să înțelegeți? Isus a spus: „Așa cum a fost..”. „Nu este scris?” ar întreba El, dacă ar fi în dimineața aceasta aici. Nu ar spune El: „Nu stă scris: Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi când Fiul Omului va reveni?” Nu vedeți cele două recolte cum se apropie, fiecare primind ultima ploaie? Ele au ajuns înaintea ultimei ploi. Ce s-a întâmplat atunci? Îngerii și Domnul s-au îndepărtat atunci. Apoi a căzut ploaia.

Fiți foarte atenți acum. Cred că am fost la tema despre ploaie – ploaia târzie. Toate semnele arată spre ploaia târzie. Toate semnele arată spre sfârșit. Oricine crede Cuvântul, recunoaște acest lucru. Lăsați-mă să mai spun ceva aici. Va trebui din nou să dau nume. Nu vreau să fiu nepoliticos, dar I-am promis lui Dumnezeu că nu iau în considerare nimic, ci vin aici și spun exact ceea ce am știut toată viața mea. Iar aici, la final, am niște lucruri, despre care știu că va trebui să le păstrez pentru mine. Dar vă voi spune atât de mult cât îmi va permite El. Doamna Wood știe că Duhul Sfânt, după ce îmi scrisesem mai multe pagini, mi-a vorbit: „Nu o face acum!” Nu te-am sunat, doamnă Wood și ți-am spus că El mi-a interzis să fac acest lucru? M-am retras și m-am rugat. În acea seară El mi s-a arătat într-o viziune și mi-a vorbit: „Du-te până acolo. Ia lucrul acesta și încadrează-l acolo, pentru că pe celălalt nu îl vor înțelege. Pentru acesta nu a venit încă vremea. Încadrează acest lucru”. Eu am făcut acest lucru. „Ascultarea este mai bună decât jertfa.”

Ascultare. Vă arăt că ne aflăm în timpul de sfârșit. Chiar și pilda cu fecioarele înțelepte și cele neînțelepte se împlinește. Vedeți, fecioarele neînțelepte reprezintă „încrucșarea”. Ele aveau sămânța fără ulei – umezeala de care fi avut nevoie pentru a crește. Ce fac ele? Cele două grupări – gruparea penticostală și denominațiile lumii, grupările evanghelice au crescut împreună. În ce scop? Pentru a merge în Sodoma, pentru a fi coapte pentru recoltă.

Observați fecioarele neînțelepte. Fecioare! Ați observat acest lucru? Unul dintre prietenii mei celebri, un adevărat învățat, un înțelept, un penticostal important - și am constatat că frații mei, oamenii de afaceri creștini jubilează și îl laudă pe Dumnezeu, pentru că în mijlocul lor se află predicatori episcopali și preoți catolici. Eu mă întreb dacă acești bărbați nu cumva se află într-un somn adânc. Înțelegeți acest

lucru? Ei spun: „O, frate Branham, este cel mai copleșitor lucru pe care l-ai auzit vreodată! Oamenii din denomi-nația episcopală vin și spun că au primit Duhul Sfânt. Au vorbit în limbi, au făcut aceste lucruri. Slavă Domnului! Eu îți spun, în biserica lor s-a declanșat o revoluție”. O, frații mei, nu știți voi ce este aceasta? Este semnul. Când fecioarele neînțelepte vor să aibă uleiul și în timp ce se duc să-l cumpere, va veni mirele. O, penticostalilor, ce se întâmplă cu voi? Doar dacă Dumnezeu vă va arăta, veți putea vedea. Asta este sigur. Dacă voi nu ați fost rânduiți mai dinainte pentru a vă naște din acest Cuvânt, atunci o să treceți pe lângă el. Bindecuvântate să fie urechile celor care pot auzi; bindecuvântate inimile celor care pot înțelege, pentru că timpul este aproape. Fiecare semn arată într-acolo.

Vedeți ce fel de treziri au ei. Au avut loc treziri puternice. Arată bine, nu-i așa? Voi spuneți: „Dar, frate Branham, acum ne-ai adus într-o situație periculoasă”. Acolo am și vrut să vă aduc. Cum altfel puteți recunoaște ce este corect și ce este fals? Cercetați totul cu Cuvântul. Numai așa puteți recunoaște dacă este corect sau fals. Cercetați pur și simplu totul cu Cuvântul. Vedeți ceea ce spune despre Cuvânt. Voi puteți cerceta un duh, prin a vă întreba ce spune acest duh despre Cuvânt. Dacă tăgăduiește Cuvântul, atunci nu este de la Dumnezeu. Indiferent ce ar fi, dacă tăgăduiește Cuvântul, atunci nu este de la Dumnezeu. Cercetați cu Cuvântul și vedeți ce se întâmplă. Isus ne-a avertizat în legătură cu aceste lucruri. Pentru cei care ascultă benzile vreau să amintesc locul din Scriptură. Este Matei 24:24.

Încă puțin, vă rog. Mai avem doar 20 de minute până la sfârșit. Eu sunt sigur că până atunci vom reuși să parcurgem abia o treime. Totuși voi citi acest verset. Ascultați foarte atent ceea ce Isus spune. El a spus că aceste duhuri vor fi așa de asemănătoare, încât dacă este cu puțință și cei aleși să fie înșelați. Voi știți acest lucru, nu-i așa? Se va dovedi că este adevărat? Da. În Matei 24:35 este scris: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece*”. Cele două duhuri vor fi așa de asemănătoare. Acum trebuie să fie așa. Trebuie să fie așa. Denomi-nația penticostală trebuie să se poarte ca și adevărații aleși, pentru că Isus a spus că doar aleșii nu vor fi înșelați. Acest lucru aproape că mă omoară. Totuși, frați din denomi-nații, nu puteți înțelege, de ce am făcut ceea ce am făcut? Este atât de aproape de original, încât dacă este cu puțință și cei aleși să poată fi înșelați. Dar cei aleși sunt aleși pentru viața veșnică.

Acum vreți să știți când ajung la miez. În curând voi ajunge să prezint totul amănunțit. Rețineți: aleșii sunt singurii care pot înțelege.

Voi întrebați: „De unde să știm dacă tu nu cumva greșești?” Atunci verificați-mă cu Cuvântul. Veniți și cercetați cu acest Cuvânt și denomiția voastră. Haideți să constatăm cine are dreptate. Biblia spune: „*Cercetați totul*”. Voi spuneți: „Nu contează dacă cineva este botezat așa sau altfel”. Ba da, contează! Acest lucru l-a spus Satana Evei. În Faptele Apostolilor 19 ni se spune despre unii care fuseseră botezați. Un bărbat bun, creștin, Ioan Botezătorul, i-a botezat. Pavel a întrebat: „*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?*” Ei au răspuns: „*Nici nu am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt*”. El a întrebat: „Cum ați fost botezați? Dacă ați fi înțeles, ați fi știut”. El i-a întrebat: „Cu ce botez ați fost botezați?” Ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan, acel bărbat mare, care l-a botezat pe Isus”. Pavel a răspuns: „Acest lucru nu mai este suficient acum.”, pentru că Ioan a botezat doar pentru pocăință, nu pentru iertarea păcatelor. Jertfa încă nu a fost adusă. Când au auzit ei aceste cuvinte, s-au lăsat botezați în Numele lui Isus Hristos.

Dumnezeu a vorbit lui Moise: „Scoate-ți încălțăminte din picioare”. Ce ar fi fost dacă Moise ar fi spus: „Știi, Doamne le-am legat astăzi dimineață strâns. Dar Îți voi arăta mai mult respect prin faptul că îmi voi da jos pălăria”? Nu ar fi fost valabil. El nu a spus: „pălărie”, El a spus: „încălțăminte”. Este diavolul cel care încearcă să prezinte lucrurile altfel, așa cum s-a întâmplat și cu mama Eva. Fiecare Cuvânt pe care Dumnezeu a pus să fie scris, este adevărul. Așa cred eu.

Voi puteți continua așa și puteți spune: „Avem adevărul”. Mergeți liniștiți în felul acesta mai departe. Este bine. Dacă sunteți așa de orbi, atunci mergeți într-acolo și împiedicați-vă în întuneric. Frate, după Cuvântul acesta vei fi judecat, nu după crezul tău. O, arată bine, spui tu. Da, arată bine...

Voi ziceți: „Bine frate Branham, așteaptă o clipă. Laudă lui Dumnezeu. Eu am văzut cum au ieșit și au vindecat bolnavii”. Desigur, aceasta am văzut-o și eu. „Am văzut cum au vorbit în limbi”. Desigur, și eu. Eu niciodată nu am crezut aceasta și nu este nimeni care poată să-mi dovedească cu Cuvântul lui Dumnezeu că dovada primirii Duhului Sfânt ar fi vorbirea în limbi. Doresc ca el să vină și să mi-o dovedească. Această provocare am făcut-o deseori. Eu cred în vorbirea în limbi. Dar am văzut cum și dracii vorbesc în limbi. Vrăjitoare și vrăjitori au vorbit în limbi și au tălmăcit, dar au negat că Isus Hristos există. Eu am văzut

un bărbat vorbind în limbi, care trăia cu soția altui bărbat. El stătea chiar în fața mea și mă privea. Atunci am văzut o viziune. L-am luat deoparte și i-am spus-o. Numiți voi aceasta Duhul Sfânt?

Voi întrebați: „Frate Branham, nu crezi tu că Duhul Sfânt vorbește în limbi?” Desigur, dar verificați cu Cuvântul! Iane și Iambre au făcut minuni. Aceasta este adevărat. Da, Iane și Iambre. Când a venit Moise în Egipt, cei doi vrăjitori Iane și Iambre au făcut mai întâi aceleași semne pe care le-a făcut Moise. Ei au putut să facă aceleași lucruri; acești doi draci. Moise a zis: „Muște”, și ei au zis: „Muște”. Moise a aruncat toiagul pe pământ; și ei au aruncat toiagul pe pământ. Aici a devenit un șarpe, acolo un șarpe. Este corect. Ei puteau face minuni. Biblia zice că în zilele de pe urmă vor fi din nou acești draci, vor face minuni și prin aceasta vor înșela oamenii. Aceasta este foarte tare, fraților, dar voi trebuie să știți adevărul.

Isus a zis: Matei 7:22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea. Doamne, Doamne! N-am proorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?*” Atunci le voi spune curat: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea*”. Ce este o fărădelege? Ceva ce voi știți că este greșit și totuși o faceți. Voi știți că Cuvântul lui Dumnezeu are dreptate, de ce sunteți fățarnici? Din cauza organizațiilor voastre. Voi acceptați puțin, dar restul îl respingeți. „Voi fățarnicilor”, o să zică El, „plecați de la Mine; niciodată nu v-am cunoscut”. Ori mergeți acum prin iad, ori atunci.

Gândiți-vă la aceasta: acesta este adevărul. Aceasta a zis Isus. Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise. Biblia zice că exact așa cum s-au împotrivit lui Moise, aceste duhuri vor fi în ultimele zile iarăși aici. Când? Chiar înaintea eliberării poporului. Aleluia! Timpul eliberării a venit. Isus a zis în Matei 24 că dacă ar fi cu puțință ar înșela și pe cei aleși. Doar cei aleși o să o înțeleagă – doar unul aici și unul acolo. „...chiar și cei aleși cu adevărat, dacă ar fi cu puțință ar fi înșelați”. „*După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, pentru că sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința*”. Împotriva adevărului! Cuvântul este adevărul. Este așa? Acesta nu este lapte degresat, prieteni.

Vedeți, Isus a zis în Biblie că se vor asemăna adevărului așa de tare, că dacă ar fi cu puțință și cei aleși ar fi înșelați. Dar nu este posibil. Sămânța va cădea acolo pentru că este hotărâtă mai dinainte să cadă

acolo. Sămânța a răsărit. Denominația a fost semănată. Cuvântul a fost semănat. Iane și Iambre apar în popor. Biblia zice că acești draci vor apărea din nou în zilele de pe urmă și vor înșela oamenii prin semnele și minunile pe care le fac. Cum puteți voi să faceți deosebirea? Pe baza Cuvântului.

Deja în Vechiul Testament scrie: „Dacă nu vorbesc conform Legii și proorocilor, atunci nu este viață în ei” – dacă neagă un singur lucru. Arătați-mi o persoană care a fost botezată în titlul: „...în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” De ce o faceți atunci? Din pricina crezului care aduce copii morți, bastarzi încrucișați, morți de două ori și care sunt cu rădăcinile smulse. *”Orice răsad pe care nu l-a sădit Tatăl Meu va fi smuls din rădăcină... Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu rămâne în veac”*, a zis Isus. Acum vedeți din ce motiv am luat poziția pe care am luat-o.

Arătați-mi un text care să spună că pentru o femeie nu este un blestem să-și taie părul! Asta este. Atunci voi vă certați cu mine. Oamenii zic: „Fratele Branham este un prooroc. Credeți-l atâta timp cât el vorbește oamenilor, când le spune păcatele și celelalte lucruri, dar ceea ce el învață să nu credeți”. O, tu sărman fățarnic! Tu nu știi nimic. Nu zice Scriptura: „Cuvântul Domnului vine la prooroc”? Eu nu mă numesc prooroc. Eu nu sunt prooroc. Voi ați zis aceasta. Eu repet doar ceea ce ați zis voi. Iar apoi vă întoarceți și ziceți așa ceva? Să nu spui că nu ai zis-o. Am chiar banda unde tu ai zis-o. Aceasta nu ai știut-o, este așa? Doresc doar ca tu să zici odată că nu ai făcut-o. Mai mult nu trebuie să spui. Eu îți voi pune să-ți vorbească însăși vocea ta.

„Așa cum Iane și Iambre s-au împorivit lui Moise..”. - ei făceau minuni. Dar unde era Cuvântul, adevăratul Cuvânt? Acolo erau bărbați care făceau minuni; bărbați care puteau face tot felul de minuni. Dar acolo erau și doi prooroci unși – un prooroc și ajutorul lui. Acolo era un prooroc uns cu numele Moise. El avea pe „Așa vorbește Domnul”. La sfârșit, înainte de eliberare s-a dovedit aceasta. Este așa? Așa numiții „făcători de minuni” nu mai puteau face nimic.

Ce încearcă ei să facă? Ei doresc să producă o ploaie târzie. Prostie! **O, ploaia târzie va cuprinde întreaga lume, frate!** A fost o ploaie timpurie pentru semănatul Cuvântului. Este corect. Acum veți vedea ce va aduce ploaia târzie. Veți recunoaște că va avea loc o unificare. Penticostalii și celelalte grupuri se vor uni și vor închide ușile bărbaților care nu ascultă și nu acceptă aceasta. Atunci nu veți mai avea

voie să deschideți gura. Dar atunci va veni El. Atunci El o va arăta. Atunci veți trăi o ploaie! O, rămâneți cuminți. Fiți liniștiți. Lăsați-o să vină.

Cuvântul era la proorocul uns, căci Cuvântul Domnului vine la prooroc. Dumnezeu nu-și schimbă sistemul. Nu, nu. Niciodată nu Își schimbă sistemul. Ce a fost? Și acolo au fost trei bărbați. Iane și Iambre au făcut minuni ca și cei care au mers la Sodoma și au făcut o minune mică, prin care au orbit oamenii. Dar afară se afla Avraam, unsul, și ajutorul lui, Sara, iar cu ei era Dumnezeu. Este așa? Aici erau Iane și Iambre și făceau minuni - mai întâi orice minune pe care Moise o făcea ca semn. Acolo era proorocul, Cuvântul uns cu ajutorul lui. Eu îmi doresc să pot predica acum cel puțin două ore despre aceasta.

Amintiți-vă, în Geneza 1 este scris că orice sămânță aduce rod după soiul ei. Trebuie să fie veșnic în acest fel. Toate acestea sunt tablouri simbolice. Dacă un om va zice sau crede că biserica va trece prin perioada necazului cel mare, atunci mă întreb de unde ai primit cândva vreo sămânță pentru aceasta? “Ei bine,” zici tu “eu cred că este scris...” Bine. Ai observat că atunci, în trecut, ploaia a căzut peste ceilalți? Unde a căzut? Noe era deja în arcă înainte de a veni judecata. Lot era ieșit afară din Sodoma înainte ca să vină judecata. Sigur, noi nu vom trece prin perioada necazului. Într-o zi noi vom merge sus, prin răpire. De ce mai trebuie să fim judecați? El, Isus Hristos, a suferit necazul meu. Acolo a avut loc necazul meu. Eu L-am primit și sunt liber. “*Când voi vedea sângele voi trece pe lângă voi.*” Așa este corect. Moise și tot Israel era în siguranță când a venit necazul. Așa este corect.

Fiecare sămânță trebuie să aducă rod după felul ei. Dumnezeu l-a creat pe om după asemănarea Lui, pentru a fi Cuvântul Lui aici pe pământ. În Isus Hristos a exprimat cine era El. Dumnezeu era în Hristos. Acesta este un Om după felul Lui. Dumnezeu este Cuvântul. Câți știu că El este Cuvântul? Cuvântul era în Hristos, într-un bărbat, într-un Om și a fost adus la exprimare prin El. Acesta a fost Dumnezeu, Cuvântul; în Hristos S-a adus pe Sine la exprimare. La început, Dumnezeu L-a creat pe om după chipul Lui. Acesta este felul de oameni pe care-i face Dumnezeu astăzi. Seminarele și școlile, incubatoarele artificiale aduc la viață bastarzi. Dar dacă Dumnezeu îl cheamă pe un bărbat, atunci el este după chipul Lui: atunci Cuvântul a devenit viu în el. Așa este. Acesta este el – omul lui Dumnezeu; un om după chipul Lui, asemănător Lui. Isus a zis: “El va face aceleași lucrări pe care le-am făcut Eu”.

Deci, Dumnezeu L-a creat pe om după asemănarea Lui, după felul Lui, soiul Lui. Felul Lui. Ce este soiul Lui? Cuvântul! El este Cuvântul. Dar dacă un om neagă Cuvântul lui Dumnezeu, cum poate el să fie după chipul lui Dumnezeu? Puneți-vă odată această întrebare. Întrebați-vă personal. Cum puteți fi după chipul lui Dumnezeu și să negați Cuvântul lui Dumnezeu, dacă Cuvântul este exprimarea chipului Său? O, se zice: “Aceasta nu se referă la așa ceva”. Chipul lui Dumnezeu exprimat! Aceasta ar însemna: “Eu am zis-o, dar nu am vrut să spun asta. Eu m-am înșelat. O retrag. Era vorba despre o altă epocă. Eu nu m-am referit la așa ceva”. O, îndurare! Ce gunoi, ce mâncare a dracilor pe care a dat-o deja Evei! Să nu acceptați ca el să încerce să o bage pe gâtul celor aleși. Ei nu o vor crede. “Vino, și fii membru în grupul nostru”. Să nu fiți nicăieri membri. Voi trebuie să fiți născuți, nu să aderați la un grup, ci să deveniți o creație nouă după chipul Lui, după felul Lui, pentru a fi pe pământ Cuvântul Lui exprimat.

Isus a fost Cuvântul lui Dumnezeu venit la existență. Credeți aceasta? Atunci ce să fim noi? Fii ai lui Dumnezeu, unde Cuvântul se exprimă prin Biserică. Acesta este trupul tainic al lui Hristos, care continuă aici pe pământ lucrarea ce a început-o Isus. Acesta este “soiul după soiul Lui”.

Voi puteți fi în felul lutheranilor după soiul lutheranilor, felul metodiștilor după soiul metodiștilor, felul catolic ca și catolicii; în felul penticostal după soiul lor, unitarienii după al lor; trinitarienii după al lor; dar dacă aveți soiul lui Dumnezeu, atunci totul este altfel. Atunci sunteți chipul Cuvântului exprimat care se descoperă. O! Așa trebuie să fie. Dacă apa cade, trebuie să iasă la existență.

Așa se ajunge la o naștere. Dumnezeu L-a creat pe om după chipul Lui. Nu cred că mai am timp pentru următoarea exprimare. Este ceva deosebit de bun. Dar nu aș dori să încep cu aceasta. Toate cuvintele lui Dumnezeu sunt prețioase. Priviți aici, cât de departe doream să ajung până la prânz. Doar atât am parcurs, cam a șasea parte. Noi dorim să încheiem aici aici. Câți pot să revină după amiază? Ridicați mâna. Bine. Nu doresc să vă rețin prea mult, căci nu doresc să vă obosesc. Vă rog să lăsați aparatele să meargă mai departe în camera de înregistrare; voi încheia în câteva minute.

Ultimul nostru gând a fost că Dumnezeu l-a creat pe om după chipul și felul Lui. Dumnezeu a creat un om după soiul Lui. Ați înțeles voi aceasta? Un om după soiul lui Dumnezeu! Ce fel de om a fost El?

Voi trebuie să vă uitați și să observați, ce era El când a fost făcut trup, atunci voi știți ce soi de om creează El. Este corect? Un om după soiul Lui. Amin. Aceasta este corect. Acesta este soiul Lui de oameni.

Odată El a zis unui om: “Tu ești un bărbat după inima mea”. David a fost un bărbat după inima Lui. Știți voi aceasta? Duhul lui Dumnezeu a fost în David. David a fost un împărat respins. Un uns va fi întotdeauna respins. Când David a fost respins ca împărat de către poporul lui, a mers pe un munte sus. Despre aceasta voi predica acum câteva minute. Oamenii lui David ar fi trebuit să fie după felul lui, dar ei l-au detronat. Fiul lui l-a alungat de pe tron. Când David mergea, a venit unul și l-a scuipat – pe împăratul uns! Acest vagabond, care a fost încurcat în învățătura lui, a venit și a trecut pe lângă împărat și l-a scuipat. Priviți-L pe Hristos. Și El a fost scuipat. Mesagerul care-l însoțea a fost pentru el ca un înger. El a scos sabia și a zis: “De ce să blesteme acest câine mort pe domnul meu, împăratul. Lasă-mă să mă duc și să-i tai capul!”, a zis acest înger. David a răspuns: “Bagă sabia înapoi. Eu trebuie să sufăr aceasta”. El urca muntele ca un împărat respins, privea înapoi spre Ierusalim și plângea. Opt sute de ani mai târziu, Fiul lui David, din al cărui Duh avea David o parte, stătea pe același munte. Este așa? Îmi pot închipui că îngerul care a venit la El, când urca spre Golgota, a zis către Dumnezeu: “Să tai capul acestui câine?” “Lasă-l!” Așa suna răspunsul. O, va veni un timp! Ce a fost cu David când s-a întors? Atunci s-a întors foaia. David s-a întors cu o armată victorioasă. Acel om s-a grăbit înaintea lui și s-a milogit pentru iertare. Cu siguranță. “Lăsați-l!” Într-o zi El se va întoarce în puterea Lui. Atunci râsul se va preface în plâns. Așa este. Lăsați-i doar în pace.

Dumnezeu a zis: “David, tu ești un bărbat după inima mea”. Când Dumnezeu îl re-creează pe un om, atunci el este după inima Lui. David zicea: “Eu țin Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta”. Singurul lucru de ce avea nevoie era ploaia. Cu David ar fi fost totul în ordine dacă ar fi primit doar ploaia; dar darul Duhului Sfânt nu fusese încă turnat. El avea Cuvântul; Cuvântul a fost în el. El a știut-o, pentru că a zis: “Eu l-am ținut în inima mea, Doamne”. Nu înflorește și nu se manifestă așa cum ar trebui, dar l-am ținut acolo înăuntru, Doamne. Eu îl țin ascuns”. Dar când a apărut Isus, El care a fost Cuvântul descoperit, germenul de viață, a venit la viață și devine iarăși Cuvântul. Dacă paharul lui David a dat peste el de prea plin, fără Duhul, ce să fie atunci cu noi? Amin. Nu este El minunat? Îl iubiți?

Nu este El minunat?... Câți Îl iubesc? Câți Îl iubesc? O, El este minunat. Aceasta a foarte fost tare, prieteni. Eu nu aş dori să fiu așa, dar sper că voi înțelegeți. Astăzi aduc la exprimare pentru ce am făcut eu lucrurile așa cum le-am făcut.

Acum încă o analiză mică, înainte ca să încheiem pentru masa de prânz. Doresc să vă înștiințez că motivul și ținta mea este Cuvântul lui Dumnezeu. Intenția mea este ca să-I plac Lui. Eu nu pot să ascult de toate celelalte lucruri și să-I mai plac lui Dumnezeu. Dorința mea este să cunosc Cuvântul Lui și să-I plac lui Dumnezeu, prin faptul că Îi slujesc conform Cuvântului. Nu am nimic împotriva cuiva. Fiecare din cei prezenți aici, care este născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu și aparține de grupul celor aleși, a fost odată metodist, baptist, presbiterian, pentecostal sau ceva asemănător. Voi știți aceasta. Vedeți, dacă se zice: „Du-te la ei și vorbește-le”, atunci trebuie să faci aceasta. Poate este cineva printre ei de unde va ieși într-o zi o recoltă, dacă se seamănă sămânța.

Unii vor pleca și vor zice: „El este doar un înșelător”. Nu au zis același lucru și despre Domnul nostru? „Să nu prețuiți așa ceva”. De ce nu veniți ca să verificăm împreună? Dacă se zice: „El este doar un înșelător”, atunci verificați aceasta pe baza Cuvântului! Dacă nu este Cuvântul, atunci este o înșelăciune. Dacă teologia voastră se deosebește de Cuvânt, atunci nu este corectă.

Alții trec pe lângă și zic: „Știi tu ceva? Eu o voi încerca pentru un timp”. Se va sufoca. Este corect. Dar dacă vă veți goli cu adevărat și ziceți: „Doamne Isuse, de acum încolo nu eu, ci Tu”, atunci va aduce rod de o sută. Dar tuturor trebuie să le acorzi libertatea și neprihănirea. Aceasta este corect. Desigur, eu I-am spus Domnului despre supunerea mea, să predic Cuvântul și să țin de adevărul Lui, chiar dacă mă va costa viața. Voi face așa mai departe.

Ar fi un privilegiu pentru mine – nu că aş dori-o, dar dacă așa este în planul Lui - dacă sângele meu se va amesteca aici pe pământ cu al oamenilor care l-au vărsat pentru același scop; de exemplu, acei care au fost aruncați înaintea leilor, acei care au murit pe cruci, acei care au fost tăiați, acei care au fost aruncați afară din organizațiile lor și au pribegit înapoi și încolo în piei de oi sau capre. Pentru mine ar fi o mare prioritate ca să pot zice același lucru, ca și ucenicii lui Isus, când s-au întors și s-au bucurat că au fost învredniciți din pricina Numelui Lui să sufere povara batjocurii. Ei au putut să o rabde din pricina Lui, pentru ei

era un lucru mic să sufere. Eu nu doresc să sufăr; nimeni nu dorește aceasta. Aș dori să dau mâna tuturor denominațiilor și să zic: „Fraților, să mergem împreună!” Aș dori să o spun. Dar dacă aș face aceasta, iau mâna mea din mâna Lui. Departe de mine să fac aceasta. Chiar dacă ar trebui să fiu singur, voi sta așa, dar cu El și Cuvântul Lui.

Cum a zis Eddie Pruitt: „Cine se încrede în Hristos, stânca, acela nu a zidit pe nisip”. Hristos este Cuvântul. „*La început era Cuvântul.*” Ce este? Fiecare Cuvânt este o sămânță și aduce rod după soiul ei. Sămânța denominațională aduce rod după soiul ei. Organizațiile pentecostale vor aduce rod după soiul lor. Bapțiștii vor aduce după soiul lor. Ce vor aduce? – organizații. Cu voia lui Dumnezeu, voi arăta azi după-amiază cum au început ele și ce s-a întâmplat, unde este scris în Biblie și cum se vor sfârși – care va fi sfârșitul.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi toți din mașini. Mulți dintre voi ați rămas în mașini, pentru că nu au mai putut intra. Ei ascultă prin acest canal. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi, care stați de-a lungul peretilor și pe voi care ședeți în această dimineață aici. Eu mă încred în faptul că, prin harul lui Dumnezeu, nu v-am dat un prilej de poticnire, ci doar am clarificat punctul meu de vedere. Dacă voi credeți același lucru pe care l-am spus azi dimineață, atunci nu ați lua și voi aceeași poziție, în același fel? Sigur că ați face aceasta. Acum dorim să ne aplecăm capetele pentru un moment.

Milostivule Tată Ceresc, noi nu dorim să terminăm adunarea, ci doar să o întrerupem, pentru a ne odihni puțin. Fie ca sămânța care a fost semănată în această dimineață, să cadă pe un pământ bun și roditor. Fie ca să aducă o recoltă bogată, Doamne, o plinătate de viață veșnică. Noi ne rugăm acum Tată, ca sămânța care a fost semănată, să se odihnească și să aștepte până va cădea ploaia târzie. „*Cei care nădăjduiesc în Domnul își înnoiesc puterile.*” O, Dumnezeule, fie ca noi să nu o luăm înaintea Cuvântului Tău, ci să rămânem în Cuvânt. Dăruiește-ne-o Doamne.

Binecuvântează-ne pe noi și pe cei care merg acum la masă. Eu Te rog ca Tu să le dai mâncarea Ta, și să le binecuvântezi mâncarea, să-i întărești, iar în această după-masă să-i aduci devreme aici, înapoi. Doamne fie ca ei să șadă aici în templu și să aștepte. Ajută-mă pe mine acum când mă voi retrage pentru rugăciune, iar după aceea voi reveni. Eu Te rog ca Tu să mă ungi proaspăt, din nou în această după-masă. Dăruiește Doamne, pentru ca eu să le pot aduce oamenilor ceea ce cred,

Cuvântul Tău. Dăruiește-o, Tată! Mă rog ca Tu să-l binecuvântezi pe iubitul și prețiosul nostru pastor, fratele Neville. Fratele nostru iubit va intra în apă în câteva minute, pentru a boteza un grup de oameni. Tată, dacă în această dimineață este cineva aici care este botezat altfel decât cu botezul biblic, așa cum a învățat marele Tău slujitor, Pavel, care a pretins că purta Cuvântul Lui Dumnezeu în el – el zicea: „Chiar dacă un înger s-ar coborî, și v-ar spune altceva decât ceea ce v-am predicat noi – blestem să fie peste el!” Și Satan poate veni în statura unui înger. Tată, noi știm că aceasta este scris în Biblie și eu mă rog Tată, ca să intre adânc în inimile lor, că Pavel a fost cel care a poruncit oamenilor care încă nu erau botezați în Numele Domnului Isus Hristos, spre iertarea păcatelor, ca să fie botezați încă o dată. Fie ca oamenii să o înțeleagă, Tată. Fie ca ei să recunoască adevărul, văzând cum se va desfășura acest serviciu de botez. Lasă-i să recunoască faptul că nu există nici un text în Biblie care să confirme ideea lor trinitară cu trei dumnezei. Dumnezeule, desigur, noi credem că Tu Te-ai descoperit în trei feluri; și anume ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Noi aceasta o credem cu tărie, Doamne, dar noi nu facem din Tine trei dumnezei, ci știm că Tu ești un Dumnezeu, care s-a arătat în trei feluri de descoperire – ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt, și că Numele lui Dumnezeu este Isus Hristos. Acesta este Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.

Tată, fie ca oamenii să recunoască și să accepte prin ascultare botezul în apă spre iertarea păcatelor lor. Fie ca aceste puține cuvinte despre botez, să cadă adânc în inima fiecăruia, căci noi nu știm cât timp mai avem, Tată. Se apropie. Dușmanul, despre care noi vom vorbi în această după-masă, se adâncește tot mai mult și devine tot mai rău. De când ei s-au urcat pe tron, merg tot mai departe. Doamne, noi o vedem pretutindeni. Nu este comunismul, Doamne. Fie ca oamenii să fie în stare să o priceapă, că este romanismul, bătrâna mamă curvă și fiicele ei – curvele. Noi vedem, Doamne, cum ei lucrează la chipul fiarei. Noi am ajuns aici.

Dumnezeule, Tatăl nostru, dăruiește-ne acum har și lasă-ne pe noi toți să intrăm în arcă în siguranță și să fim pregătiți pentru ploaia târzie. Noi ne rugăm în Numele Lui Isus. Amin.

Voi cei de aici, din clădire: dacă voi doriți să ieșiți afară și să mâncați ceva, atunci este bine. Dacă doriți, puteți după aceea să reveniți. Veniți cât de repede puteți. Să ne ridicăm pentru un moment. Dorim să ne ridicăm toți. Câți cred Cuvântul Domnului? Ridicați mâna voastră.

Amin. O, mulțumire Domnului! O, cum Îl iubesc eu pe Isus! Îl iubesc pe Isus...